

“

Veem

”

Bestuursverslag
2020

het
vervolg
van
10×10
Ten Stories
of Veem's
Future

House for Performance

VOORWOORD

Dat samen ademhalen in een ruimte gevaarlijk zou zijn.
Dat uitZoomen nodig is.
Dat ons publiek ruim van te voren een kaartje koopt.
Dat 30 uitverkocht betekent.
Dat er een pandemie zou zijn.

Dat stond niet in ons kunstenplan.

Wél dat we dans en performance voorstellingen produceren en presenteren en nieuwe perspectieven op het bestaande willen bieden. We zijn meer dan dankbaar dat we dit - zelfs in dit jaar vol onverwachte wendingen - alsnog mogelijk hebben mogen maken.

Door terug te keren naar een herkenbaar en maandelijks ritme, met aansprekende thema's, activiteiten en makers, hebben we de band met onze community én ons profiel weten te versterken. We hebben nieuwe formats uitgetest en oude in ere weten te herstellen.

We zijn heel dankbaar voor de eenmalige noodsteunsubsidie 2020 van de stad Amsterdam, waardoor we ondanks het verlies van activiteiten en financiering, met vertrouwen konden doorgaan. Dankbaar ook voor de support en het vertrouwen van Amsterdams Fonds voor de Kunst, BankGiro Loterij fonds en Fonds Podiumkunsten die wisten mee te bewegen met wat nodig was. Met partners die bleven steunen of andersom hun kwetsbaarheid deelden. Samen staan we sterk, dat bleek maar weer.

Het was voor ons van grote betekenis dat ook het publiek zich dankbaar uitte, toen we de deuren weer openden in juni. Het feit dat (bijna) al onze activiteiten steeds uitverkocht raakten en mensen zich veilig voelden bij ons, motiveerde ons om door te gaan.

Onze publieke ruimte bleek van groot belang als ruimte voor ontmoeting en uitwisseling. En als het nodig was, wisten we deze ruimte ook online te creëren. We openen dit jaarverslag met onze startzin tijdens online activiteiten:

From Veem House to your house: Welcome!

Marga Kroodsma
Algemeen en Artistiek Directeur

Liesbeth Koot
Voorzitter bestuur

Veem

IN HOUDS OPGAVE

House for Performance

pagina 6

1. Missie en doelstellingen

pagina 8

2. Algemene terugblik 2017 tot 2020

pagina 10

3. Programma activiteiten 2020

pagina 28

4. Producties

pagina 34

5. Kwantitatieve gegevens

pagina 38

6. Publieksbereik & Stakeholders

pagina 44

7. Organisatie

pagina 48

8. Financiën

pagina 54

9. Slotwoord

pagina 58

10. Bijlagen

Veem House for Performance is een podium en productiehuis. Een plek waar kunst, politiek, nieuwe gedachten en mensen samenkomen. We organiseren geëngageerde programma's met interdisciplinaire, internationaal opererende dans- en performancekunstenaars van nu. We werken met kunstenaars die ons nieuwe perspectieven op het bestaande bieden en betrekken publiek actief bij het huis. Zo creëren we een plek waar geoefend wordt in 'anders kijken' en in het formuleren van nieuwe voorstellen. Een artistiek en politiek buurthuis waar je in aanwezigheid van bekende en onbekende mensen naar nieuwe horizons mag staren en kunt zeggen: daar gaan we naartoe.

De performances van Veem House bevinden zich op het snijvlak van dans, theater, mime, beeldende kunst en muziek. In dit grensgebied worden de kaders van de disciplines opgerekt en tegelijkertijd bevraagd. Het huis produceert en coproduceert werk van nieuwe makers. Daarnaast programmeert Veem House bestaand werk en biedt het ruimte voor experiment en nieuwe ontwikkelingen, zowel nationaal als internationaal. De activiteiten maken zichtbaar dat produceren, presenteren en het faciliteren van residenties en onderzoek op het gebied van performance in ons huis naast elkaar kunnen bestaan. Van ideevorming, residentie, onderzoek, ontwikkeling en productie tot presentatie, het liefst maakt Veem House het gehele proces zichtbaar en het publiek deelgenoot.

Publiek speelt bij Veem House een centrale rol. Dat betekent dat het er niet simpelweg om gaat 'de zaal vol te krijgen', maar dat er mensen met een eigen inbreng en blik aanwezig zijn. Ze worden betrokken bij het denken over de voorstelling en eventuele vraagstukken die centraal staan. We ontwikkelen daarvoor een specifiek 'interactie programma' waarmee we het publiek actief deelgenoot van het werk maken en betrekken bij de thema's die de kunstenaars onderzoeken.

Onze doelstellingen in het kort:

- Dans en performance voorstellingen produceren en presenteren die ons nieuwe perspectieven op het bestaande bieden.
- Publiek met uiteenlopende achtergronden actief betrekken bij het ontwikkelen van kunst en op verschillende manieren deelgenoot maken van het huis.
- Het gesprek aanjagen naar aanleiding van de voorstellingen en hun actuele thema's.
- Relevante verbindingen tot stand brengen met partners uit de buurt, het Amsterdamse, Nederlandse en Europese culturele veld en andere maatschappelijke sectoren
- Veem House als een casus en experiment voor alternatieve manieren van organiseren zien.

2 ALGEMENE TERUGBLIK 2017 TOT 2020

House for Performance

Bij de toekenning van de vierjarige subsidie van het AFK in 2016 kreeg Veem House als productiehuis voor dans en performance een zeer positief advies. Veem House werd weliswaar erkend als een belangrijke innovatieve instelling, maar de subsidie was substantieel lager dan aangevraagd. Dit betekende dat we als grootste productiehuis voor dans en performance in Amsterdam een beperkte financiële basis hadden om de gehonoreerde visie, werkwijze en kwaliteit te waarborgen. De toekenning leidde tot een radicaal besluit: in 2017 transformeerde Veem House tot het 100 Dagen Huis. Dankzij deze radicale transformatie, hebben we onze missie, als huis waar kunst, politiek, ideeën en mensen elkaar ontmoeten, kunnen volbrengen.

In 2018 concludeerden we dat tijd, continuïteit en mankracht voor Veem House for Performance het meest urgent waren. Meer uren en continuïteit voor het onderhouden en ontwikkelen van haar netwerk. We wilden zichtbaar en open zijn, opvolging geven aan constatering, nieuw opgedane contacten en wensen. We wilden continuïteit geven aan de dialoog die het 100 Dagen Huis creëerde. En bij een huis dat 265 dagen gesloten is, werd dat flink bemoeilijkt.

In 2019 hebben we daarom de focus gelegd op het ontwikkelen van een duurzame organisatie i.s.m. partners en doelgroepen in de stad. We willen Veem House nog sterker borgen en positioneren als huis voor dans, mime en performance. Als huis voor talentontwikkeling, samenwerking en ontmoeting.

In november 2019 introduceerden we daarom *10X10: Ten Stories of Veem's Future*. Verspreid over het seizoen (2019-2020) en door de hele stad ontwikkelden we een maandelijks tiendaags programma. De successen, ervaringen, ontwikkelde formats, behoeftes en leerpunten voortkomend uit de twee vorige edities van het 100 Dagen Huis lagen aan de basis. De factoren tijd, aandacht, mankracht en continuïteit, waren zowel op organisatorisch, publieks- en makersniveau het meest urgent.

Voor iedere 10-daagse ontwikkelden we activiteiten die het Huis voor Dans en Performance van de toekomst onderstrepen en belichten. We onderzochten wat een huis voor kunst kan zijn in deze tijd, maar ook op deze plek. Wat is dit huis in relatie tot de omgeving waarin het staat en de mensen die er omheen wonen? Hoe kunnen we nog meer een (t)huis zijn en als huis functioneren?

In iedere 10-daagse werd een belangrijk aspect of thema van Veem House uitgelicht. Iedere editie kende een aantal vaste ingrediënten, zoals het Veem House Dinner, Les Spectateurs (later Open Studio), The Bookshop en performances in lijn met het thema van de 10-daagse. Het doel: een vruchtbare bodem voor talentontwikkeling, een divers, aandachtig en geëngageerd publiek, zeer betrokken partners en een duurzaam gesprek.

Op 14 november 2019 vond de aftrap plaats. In deze eerste 10-daagse stond het producerende karakter van Veem House centraal, met makers als Ogutu Muraya, Paula Chaves Bonilla en Setareh Fatchi. In december werd ons interactie programma uitgelicht, zoals de Veem House Dinners en projecten die we ontplooiën in en met de directe omgeving van Veem House. Het betekende tevens een verdieping van onze samenwerking met MOHA Project; zij waren co-curator van deze maand.

In 2020 hebben we 10X10 verder uitgerold. Daarover dit verslag. Allereerst behandelen we de thema's en programmaonderdelen per maand. Vervolgens highlighten we enkele doorlopende projecten en tot slot de producties die - indien mogelijk - on tour waren.

3 ACTIVI TEITEN 2020

House for Performance

HET VERVOLG VAN TEN STORIES OF VEEM'S FUTURE

#3 POLYPHONIC SONGS

16- 25 januari 2021

Dit 10-daagse programma belichaamde de voortdurende dialoog over de ontwikkeling van het Amsterdamse dans-, mime- en performance veld. Het omvatte een vervolg van Polyphonic Songs: een samenwerkingsprogramma met BAU Dance & Performance Amsterdam, Keren Levi | NeverLike, Nicole Beutler Projects, Boogaerdt/VanderSchoot en Veem House for Performance dat begon in 2018. De poging en wens om meerdere stemmen een plek te geven in ons programma, zou later ook resulteren in het opnemen van co-curatorschap in ons kunstenplan. Tevens was Polyphonic Songs een aanzet naar het verder te ontwikkelen netwerk GREENHOUSE.

Les Spectateurs (later Open Studio) met Rob Smorenberg

Allereerst kon ons publiek een kijkje nemen in de repetitieruimte van mime performer Rob Smorenberg. Voor zijn bewegingsonderzoek keerde Rob Smorenberg terug naar de basis van de moderne mime en de grondlegger daarvan: Étienne Decroux. Decroux ving de tijdsgeest van de jaren twintig, de mechanische en repetitieve bewegingen van de industrialisering en de statigheid van de heersende klasse in 'beweging etudes'. Rob werkte in Veem House aan een vertaling van Decroux' figuren naar 2020. Hoe beweegt de 'Homme Digital' zich voort?

Rob was benieuwd hoe zijn bewegingsreeks overkwam op een kijker zonder voorkennis. Is een duidelijke verwijzing naar Decroux nodig om het werk te kunnen waarderen? Welke lijn van betekenis ontstaat er in de manier waarop de beelden elkaar opvolgen? Het verzamelen van associaties van de deelnemers stond in de sessie centraal. Deze werkten inspirerend voor Rob's verdere onderzoek. Bovendien is na deze residentie besloten dat Veem House for Performance in samenwerking met Theatergroep De Warme Winkel de verdere ontwikkeling van de voorstelling zal ondersteunen als co-producent.

Polyphonic Songs werd ge-cocureerd door Nicole Beutler Projects, BAU Dance & Performance Amsterdam, Keren Levi | NeverLike, Boogaerdt/VanderSchoot en Veem House for Performance. Het was gericht op het ondersteunen van elkaars interessegebieden en de wens om - door onze krachten te bundelen - ook het Amsterdamse veld voor onafhankelijke makers te kunnen versterken. In januari 2020 vond de tweede en laatste editie plaats, als aanzet en met de ontwikkeling van GREENHOUSE in ons achterhoofd.

BAU meeting en Veem House Dinner

Het programma en nieuwe jaar werd ingeluid met een BAU Meeting in Veem House, waarbij we de dans en performance community deelgenoot maakten van onze wens om GREENHOUSE te ontwikkelen en samen te proosten op het nieuwe jaar. Aansluitend vond het eerste Veem House Dinner van het jaar plaats. Het resulteerde in een bont gezelschap van buurtgenoten, deelnemers aan de BAU Meeting en artiesten. Na afloop van het diner was er ruimte om naar de double bill te gaan.

Double Bills en GREENHOUSE Salon

We ontwikkelden twee double bill-avonden met twee opkomende kunstenaarsduo's, Eva Susova & Angelo Custodio en Marjolein Vogels & Coralie Vogelaar. Op een tweede double bill-avond speelden Nicole Beutlers stuk *The re-invention of Ellen Edinoff* en Keren Levi's film *Otherland*. Beide double bill-avonden werden goed bezocht, elk met een ander publiek. De eerste avond trok een jonger publiek van collega's, studenten, kunstenaars, dansers en theatermakers. De tweede bestond uit een iets ouder publiek van volgers van het werk van Nicole Beutler en Keren Levi, aangezien hun praktijken meer en langer gevestigd zijn in Amsterdam. Polyphonic Songs bevatte ook een activiteit die werd gecreëerd onder de naam GREENHOUSE, een nieuw nog te ontwikkelen samenwerkingsverband van deze partners. In deze 'salon' ging artist in residence Rob Smorenberg (begeleid en ondersteund door Boogaardt/VanderSchoot) in gesprek met 'Étienne Decroux expert' Marijn de Langen.

Lezing Erin Manning en Brian Massumi

Het januari programma kende tevens een avond met lezingen van Erin Manning en Brian Massumi, gepresenteerd in samenwerking met DAS Choreography. Omdat de avond al snel uitverkocht raakte, werd besloten een live feed via Facebook te faciliteren.

15 minutes of Veem

Tijdens een door Veem House georganiseerde activiteit in november 2019, bleek dat er veel behoefte was aan meer informatie over het aanvragen van subsidies. De stap om naar het Amsterdams Fonds voor de Kunst (AFK) te gaan om informatie en/of hulp te vragen, scheen voor meerdere makers toch een hoge drempel te zijn. Daarom organiseerde Veem House op donderdag 23 januari 2020 een tiental 15-minutengesprekken voor performance makers met Jolanda Brils van het AFK. Hierbij werd de nadruk gelegd op laagdrempeligheid en ontmoeting; de makers hoefden niet een al afgerond plan te hebben. Zij konden deze gesprekken ook gebruiken als mogelijkheid om te sparren over hun ideeën en hun plan te toetsen bij Jolanda Brils.

De makers beschouwden de 15-minuten gesprekken als zeer prettig en informatief. Ze kwamen allen enthousiast uit het gesprek. Een aantal makers had nog maar prille gedachtes, maar kon op deze manier uitvinden wat bij het aanvragen van subsidies allemaal komt kijken. Veel makers gaven terug dat het gesprek hen verder had geholpen en dat ze niet hadden verwacht dat het AFK zo'n benaderbare en betrokken organisatie was. Zo wisten ze niet dat er met het AFK gebeld kon worden over vragen en er ontstonden voornemens dit in het vervolg vaker te doen.

WhyNot Festival

Veem House presenteerde de co-productie *In our eyes, a cascade* van Clara Amaral op het WhyNot Festival. We namen als partner deel aan WhyNot Festival vanuit dezelfde gedachte als bij GREENHOUSE: om samen op te trekken in het creëren van draagvlak voor dans en performance binnen het Amsterdamse veld en om een open en bereidwillige samenwerkingsomgeving te cultiveren.

#4 SPACE

13 t/m 22 februari

Veem House for Performance gelooft dat tijd, aandacht en ruimte het verschil maken. Alles dat wil groeien en ontwikkelen heeft er baat bij. Maar het is evident dat tijd, aandacht en ruimte steeds meer onder druk staan. In plaats van een vol tiendaags programma te presenteren, besloten we daarom in februari onze agenda's en ruimtes vrij te maken voor twee residenties. We nodigden twee kunstenaarsduo's uit: Sigrid Stigsdatter Mathiassen & Antonia Steffens werkten in Veem House aan de laatste fase van hun performance *Spinner*, Koen van der Heijden & Hidde Aans-Verkade (ROTOR) begonnen aan hun onderzoek voor een nieuw werk *Erosie*. We betrokken het publiek actief bij het maakproces van deze duo's tijdens een Open Studio (voorheen Les Spectateurs) en sloten de tiendaagse af met de work in progress presentatie van beide.

Daarnaast nodigden we Billy Mullaney uit om de tijd te nemen voor zijn durational performance *Never Never Never Ever Never Never Ever Never Ever EVER Ever EVER Give Up Unless It Gets Too Hard*. Pankaj Tiwari en Tom Oliver Jacobson van Current: a Space waren de host van het Veem House Dinner en MOHA Project organiseerde de derde sessie van het Long Now Lab over 'care' als een terugkerend onderdeel van ons 10-daagse programma.

Open Studio (voorheen Les Spectateurs)

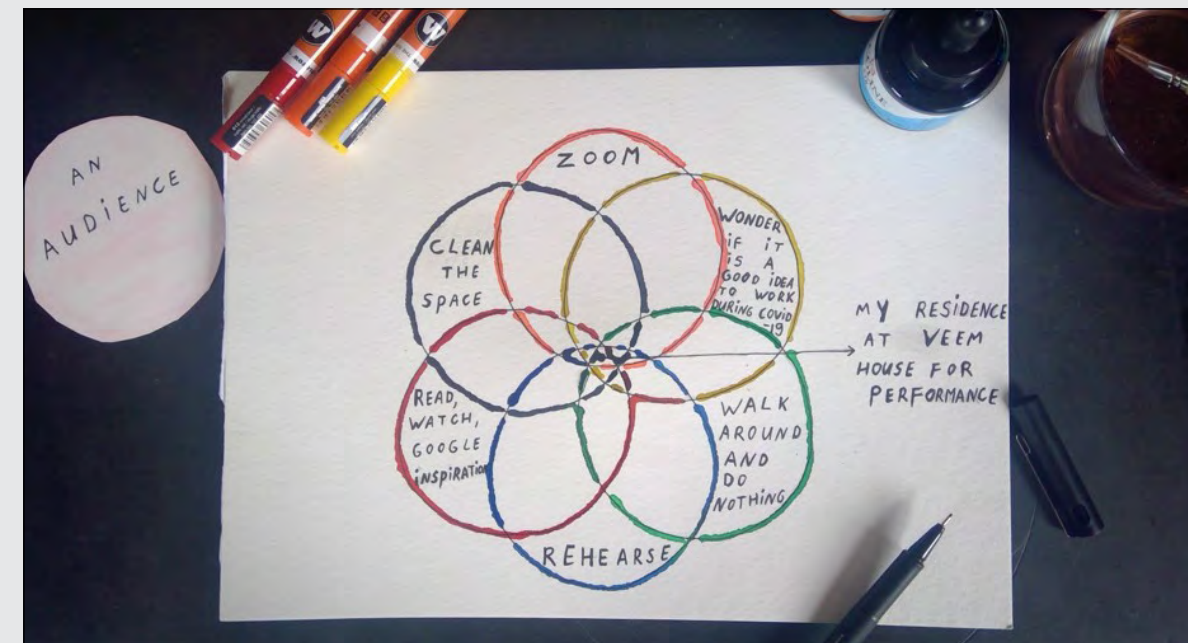
We merkten dat het lastig was om nieuwe bezoekers voor Les Spectateurs te werven. Het is een format dat binnen de Veem House community bekend is, maar voor een buitenstaander steeds opnieuw goed uitgelegd dient te worden. Daarom hebben we in februari besloten de naam te veranderen. De term *Open Studio* schept een duidelijke verwachting dat het publiek een kijkje in de studio's van Veem House kan nemen. Ook spraken we af het format aan het einde van het jaar te evalueren en mogelijke veranderingen mee te nemen in het nieuwe kunstenplan.

We besloten het uitwisselingsmoment van beide duo's in februari te combineren in één Open Studio. Daardoor ontstond niet alleen een uitwisseling tussen publiek en makers, maar ook tussen de makers onderling. Beide duo's stonden op een ander punt in hun onderzoek: Koen en Hidde stonden aan het begin van hun maakproces, Sigrid en Antonia in de laatste verfijnde fase. De vorm van de Open Studio kwam vanuit de behoeftes van de makers. Zo hadden Koen en Hidde behoefte aan een inspirerend gesprek met een filosoof. Sigrid en Antonia hadden behoefte aan een toonmoment voor een publiek.

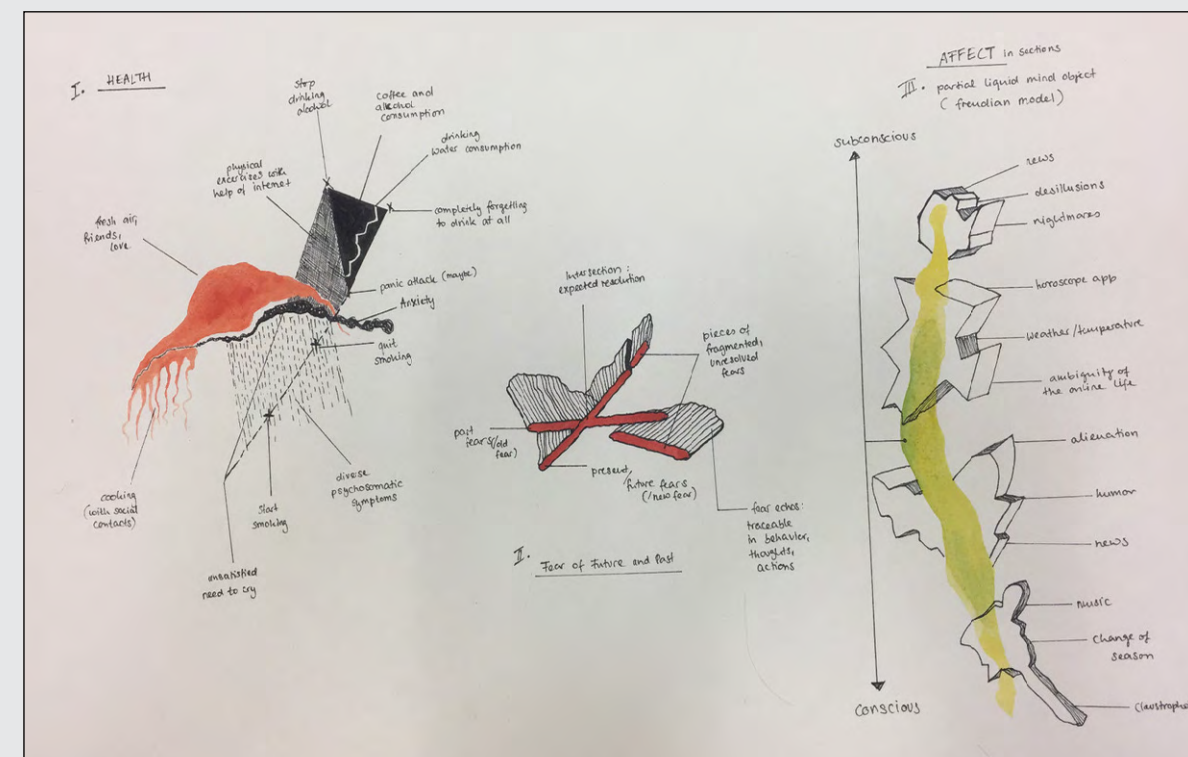
Uit ons publieksonderzoek bleek dat ons publiek vaak door een thema wordt aangetrokken. Daarom besloten we deze Open Studio vanuit het thema 'time and space' te communiceren en dit op de avond zelf uit te diepen, met publiek, met de kunstenaars en met filosoof Hella Godee. Zij sprak met Koen en Hidde over Heideggers idee van tijd en ruimte. Niet alleen vormde dat gesprek een interessant startpunt voor het werkproces van Koen en Hidde, het vormde ook een mooi kijkkader voor de work in progress van Antonia en Sigrid. In *Spinner* toonden zij hoe hun lichamen zich tot elkaar, de ruimte en objecten verhouden. Met publiek gingen zij in gesprek over de associaties die hun bewegingen oproepen. Tijdens de Open Studio kon publiek ook de durational performance van Billy Mullaney bezoeken en weer een andere tijdsdimensie ervaren.

Tijdens de 10-daagse in maart zouden de deelnemers van het Long Now Lab hun bevindingen delen voor en met een publiek. Er was besloten om bij wijze van presentatie een ‘collectieve care actie’ in de Zeeheldenbuurt te doen. Met de uitbraak van COVID-19 en het besluit om alle publieke evenementen af te gelasten kon de publieke presentatie echter niet in geplande vorm doorgaan. Vanuit de overtuiging dat juist in de turbulente tijd van een pandemie care ontzettend belangrijk is, besloten we de presentatie online voort te zetten. In gesprek met MOHA Project en de deelnemers bleek er niet langer behoefte aan een kortstondige collectieve actie, maar juist aan continuïteit. Daarom werd gedurende de acht resterende dagen van 10X10 maart iedere dag een online care actie gedeeld. Via een blog deelden de deelnemers dagelijks een individuele ‘care gesture’. Zij nodigden online publiek uit de actie uit te voeren en te delen op de blog. Ze noemden deze achtdaagse marathon van acties ‘*Spreading the Care*’. Ze riepen onder meer op om ergens te zitten en niets te doen, een individuele liefdesdans te dansen, een geliefde te bellen en een herinnering te schilderen. Op dag 8 van *Spreading the Care* en de laatste dag van de officiële maart 10-daagse, sloten ze de Long Now Lab af met het bericht de blog te openen voor iedereen. Geïnteresseerden mochten zelf een eigen actie bedenken en vervolgens delen op de blog. Zo leeft de blog niet langer voort in de context van Veem House of het Long Now Lab, maar is verder gegaan als een eigen beweging.

We are living in a time of uncertainty, continuously adjusting, and finding new routines. In times of insecurity we tend to cling to what we know: hard facts, numbers, and statistics. The graph is an image that can shape our experience and understanding: from increasing lines to flattening curves. But it can also be a poetic form, a way to communicate not just with words but through shapes, lines, waves and much more. We've decided to explore the discourse of the graph. We've asked some people in our community to reflect and communicate their experience through poetic graphs, to communicate their time and experience through an alternative imaginative form.

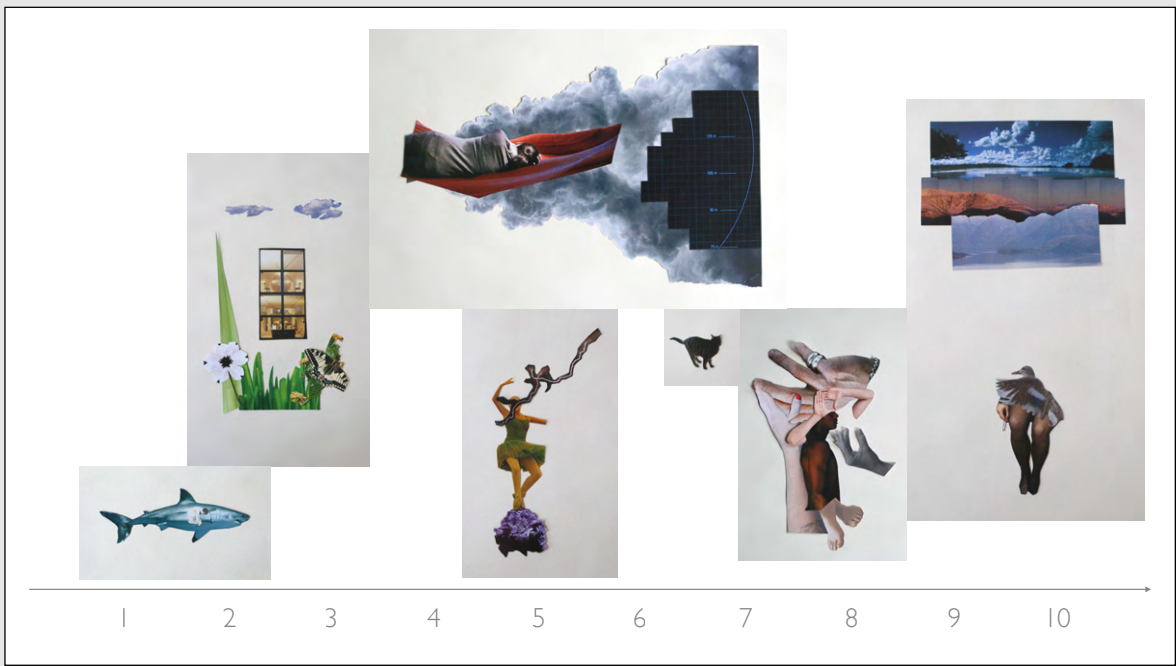
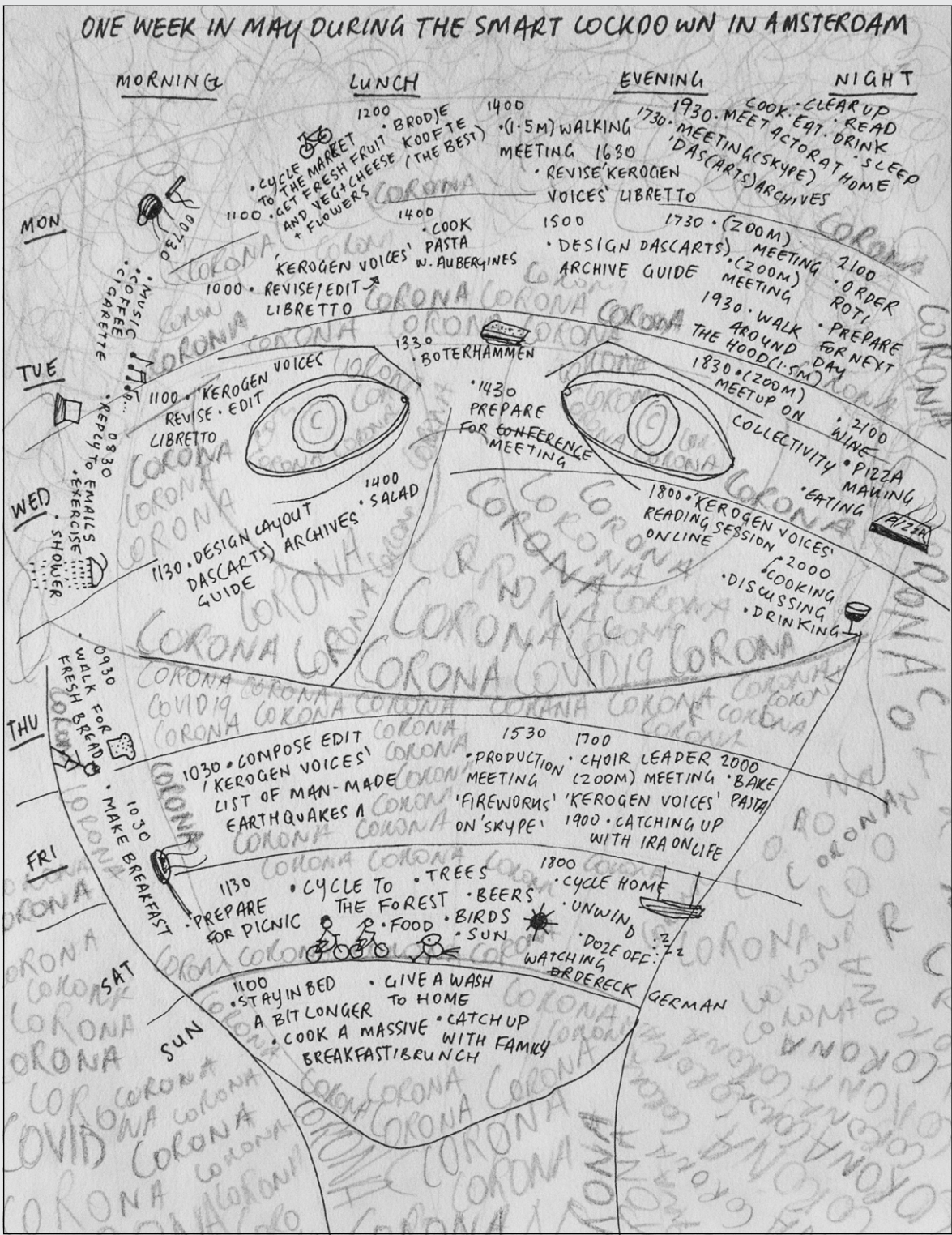

Graph #1 is from theater maker & performer Rob Smorenberg, who is currently in residence at Veem House working solely on his new performance 2020. A coproduction of Veem House and Theatergroep De Warme Winkel.

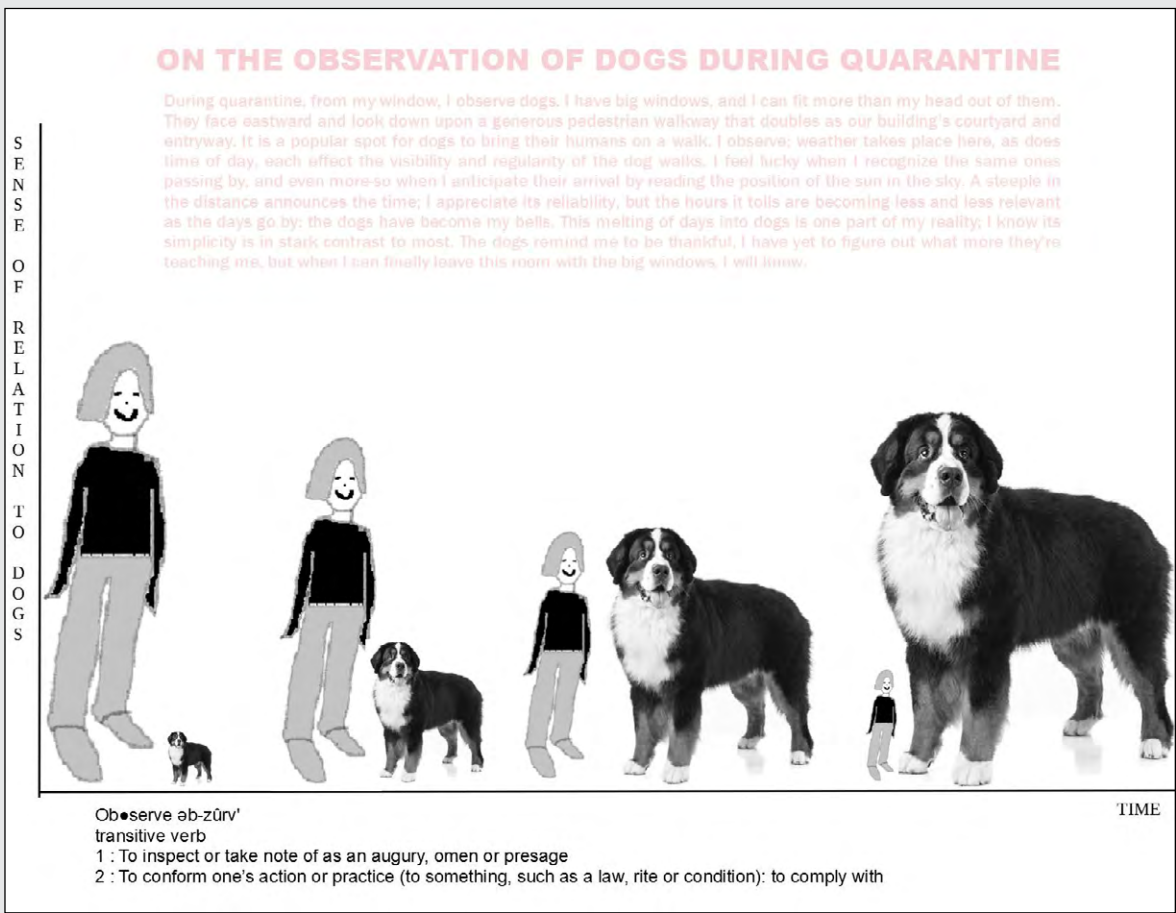
Graph #2 is from choreographer & dancer Antonia Steffens, who was in residence at Veem House working on a new project (Spinner) together with Sigrid Stigsdatter Mathiasen last February.

Graph #3 is from Jimmy Grima: an artist, designer and curator working in graphics, performance and film. Founder of The Rubberbodies Collective and Tiny Island Studio and currently a resident of DAS Theatre. Jimmy was supposed to be part of our March program which was cancelled due to COVID-19.

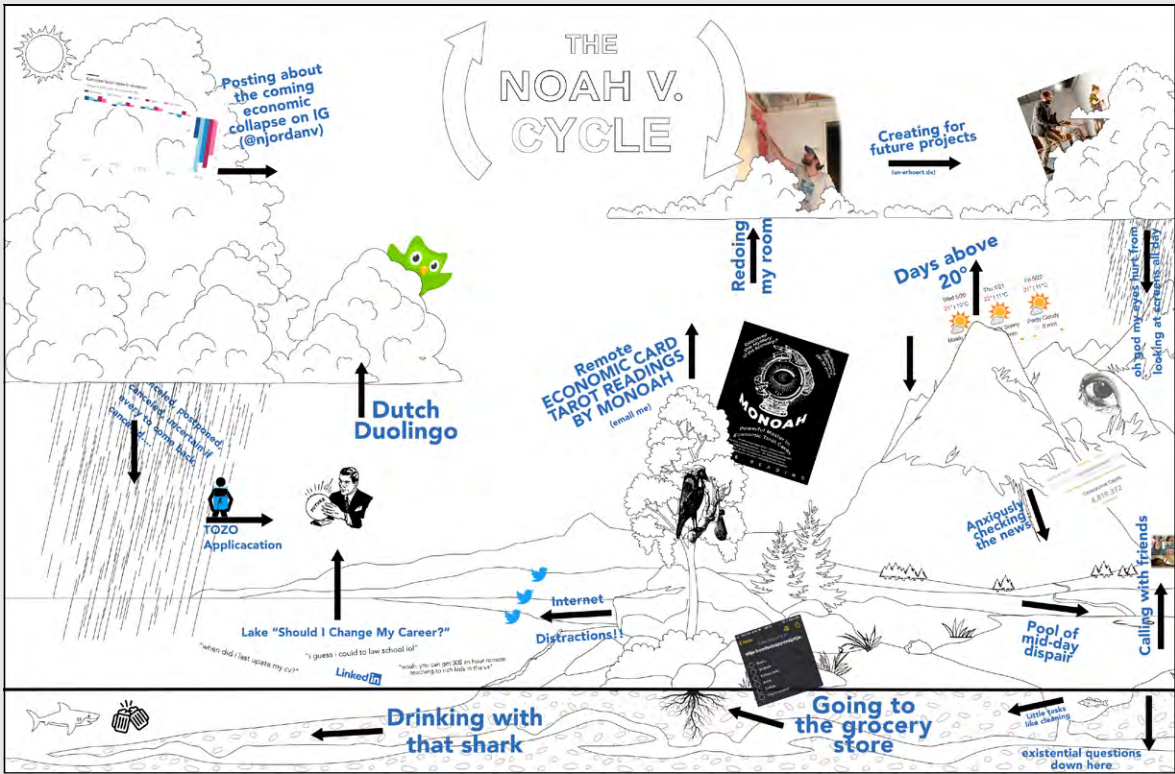

Graph #4 is from Ira Brand: an artist, writer and performance-maker. When she's not occupied making live, interdisciplinary performances, she can sometimes be spotted working behind the bar at Veem. Ira's graph responds to how her needs throughout COVID-19 have changed and are changing.

Graph #5 is from Erin Hill: a Canadian choreographer and performance-maker currently based in Amsterdam. When she's not occupied making performances, she can sometimes also be spotted as an evening coordinator at Veem.

Graph #6
is from Noah Voelker:
a Texas born, Netherlands
based theatre maker.
When Noah is not
occupied with writing,
acting and making
performances, he can
sometimes be spotted
working as an evening
coordinator at Veem
House.

#6 TRY OUT
18 t/m 17 juni

Na drie maanden van lockdown konden we in juni door versoepelde maatregelen onze deuren ‘eindelijk’ weer openen. We bevonden ons in een nieuwe realiteit, waarin het niet langer vanzelfsprekend was om samen te komen en waar die samenkomst zorgvuldig naar de maatregelen van het RIVM gereguleerd moest worden. In juni stelden we daarom het thema try-out centraal. We oefenden collectief in terugkeren naar het theater en openden het programma met een speciale ‘wendag’. De wendag was opgedeeld in drie sessies: één voor freelancers betrokken bij Veem House, één voor makers, en één open sessie voor publiek. Uit de enquête die we in mei tijdens de lockdown naar onze community verstuurden om de behoeftes van ons publiek in kaart te brengen, werd duidelijk dat makers verlangden elkaar onderling weer te ontmoeten. Daarom organiseerden we ook een speciale wendag-sessie voor makers. De wendag kende een COVID-19 proof ontvangst en routing door het gebouw, performatieve interventies met Maarten Heijns en Anthony van Gog’s *Breathing Piece* en een ritueel van MOHA Project. We eindigen met een toast aan de kade, op veilige afstand, om onze ervaring van het terugkeren naar theater te delen en te proosten op de mogelijkheid om weer samen te komen.

Enkele reacties:

“I felt unease at first, the sounds were so different. But later I got very excited & felt a lot of energy flowing. Thank you for hosting & letting me experience this again.”

“It feels good. Sweet company. There is a sense of sadness attached as well. Of how huge our world is and how complex and how small our sector and in it tiny humans with sense and care for something as elaborated yet banal as arts. I feel grateful.”

Daarnaast hadden we tijdens de lockdown ons theater voor twee makers opengesteld, zij verhielden zich ieder op eigen wijze naar de nieuwe omstandigheden en konden ondanks de lockdown en beperkende maatregelen, alsnog try-outs doen met publiek. Francesca Lazzeri, wist haar nieuwe voorstelling *my shadow used to have a density* specifiek COVID-proof te maken en deed haar try-out drie dagen in Veem House. Rob Smorenberg had in de maand juni - nadat ons publieke programma noodgedwongen gecancelld werd - de mogelijkheid gekregen om in Veem House verder aan zijn performance *I, Phone* te werken. We organiseerden drie try-out avonden. Rob ging na zijn try-out iedere avond in gesprek met een andere ‘expert’ op het gebied van digitale media: filosoof Miriam Rasch sprak met Rob over het ‘postdigitale’ tijdperk; computer interactie onderzoeker Abdallah Ben Ali over de interactie tussen mens en computer; choreograaf Noha Ramadan over het lichaam in relatie tot technologie. Gedurende deze avonden werd voor Rob duidelijk dat hij de dialoog over de ‘digitale mens’ expliciet onderdeel wilde laten zijn van zijn voorstelling. Hij sprak de wens uit om ook tijdens en na de première (gepland in 2021) dit soort verdiepende gesprekken te blijven organiseren.

#7 HYBRIDITY

17 t/m 26 september

Het zevende hoofdstuk van Ten Stories of Veem’s Future was een onderzoek naar ‘Hybridity’. Met ‘hybriditeit’ bedoelen we de veelheid waarin veel kunstenaars opereren - of het nu gaat om het werkende leven, de multidisciplinaire aard van hun praktijk of levensstijl, hybriditeit is een inherent aspect van het eigentijdse kunstenaarsschap. Het programma kwam tot stand in samenspraak met kunstenaars die bij Veem House een andere rol vervullen. Zoals onze technisch coördinator of de avondcoördinatoren, die naast hun werkzaamheden bij Veem House, een eigen praktijk als kunstenaar hebben. Dit keer brachten we de kracht van hun hybriditeit onder de aandacht, o.a. tijdens een Open Studio en twee work-in-progress avonden waar ze hun eigen werk toonden, maar ook door samen gesprekken te voeren over het programma. Zo ontstond een avond over hybriditeit, waren zij mede host bij het Veem House Dinner, of namen zij deel aan workshops die mede dankzij hen werden geïnitieerd. Daarnaast startte een nieuw Long Now Lab ‘Movement and Activism’ door Huismaker Paula Chaves en een nieuwe Reading Group ‘Acts of imagination’ als onderzoek naar hoe het verleden kan worden herschreven en herinnerd.

Discursive Evening On Hybrid Practices

Om ons programma over hybriditeit in september 2020 te contextualiseren, creëerden we een avond met drie gastsprekers en een moderator om het bestaan van hybriditeit in hun leven en praktijken te bespreken. Alle gasten waren kunstenaars wiens werk en levensstijl niet te vatten is in één discipline, vakgebied, methodologie of economie. Onder leiding van moderator Angeliki Tzortzakaki, bespraken Alina Lupu, Jay Tan en G de term hybriditeit zoals die voorkomt in hun werk en zoals die op hen persoonlijk betrekking heeft. Het werd duidelijk dat het hebben van verschillende banen of aannemen van verschillende rollen, een noodzaak was voor deze kunstenaars, zowel financieel als voor een duurzame praktijk op de lange termijn.

Veem House Dinner #5: Hybridity

Met MOHA Project ontwikkelden we een diner waarin we het thema hybriditeit vierden. Dertig deelnemers gingen in groepjes van zes met elkaar in gesprek over persoonlijk verworven talenten. De gesprekken werden onderbroken met informatieve acts over kunstenaars en hun ‘bijbaantjes’ en heerlijke gerechten van een evenzo hybride chef. Dit Veem House Dinner was tevens een opmaat richting het nieuwe kunstenplan waarbij we MOHA Project hebben gevraagd om zich in de toekomst te ontfemen over het Veem House Dinner en het artistiek vorm te geven waarbij interactie centraal staat.

Sharing practices

In de voorbereidende gesprekken met ‘onze hybride makers’ ontstond een gesprek over onafhankelijkheid en zelfontwikkeling. Zo bleken de makers zich op eigen initiatief te ontwikkelen en verdiepen in het maken van muziek bij hun voorstellingen. Deels gedreven door nieuwsgierigheid maar ook door het gebrek aan budget. Tevens is het een gevolg van de opkomst van digitale muziekprogramma’s die dit mogelijk maken. Het bracht ons op het idee om drie workshops door onafhankelijke makers te organiseren. We nodigden de ‘hybride makers’ Isadora Tomasi, Antonia Steffens, Eva Susova en Joost Maas-kant uit om hun kennis met andere makers te delen. Hoe hebben zij zich op dit vlak ontwikkeld, welke technieken gebruiken zij en wat inspireert hen?

Daarnaast nam Erin Hill (tevens medewerker van Veem House) deelnemers mee in de verschillende stappen van ‘Telepathic Landscapes’, een praktijk die ze sinds 2018 langzaam ontwikkeld en die de basis vormde voor haar residentie samen met Ira Melkonyan in dit programma. Ook toekomstig Huismakers Hidde Aans-Verkade and Koen van der Heijden ontwikkelden een bewegingsklas met oefeningen gericht op het vergroten van kracht, flexibiliteit, mobiliteit en lichaamsbewustzijn voortkomend uit de Mime, Kung Fu, Break Dance en Parkour. De workshops waren snel uitverkocht, werden alomgewaardeerd en dit motiveert ons om deze te blijven ontwikkelen voor de community van (onafhankelijke) makers en performers in Amsterdam.

#8 EXCHANGE

22 t/m 31 oktober

Veem House for Performance is al meer dan drie decennia een internationaal productiehuis. Producties zijn over de hele wereld te zien en we hebben vele internationale artiesten verwelkomd en geprogrammeerd in ons huis. Dit verhaal van Veem House wilden we uitlichten, omdat dit ook in het nieuwe kunstenplan een speerpunt is. Het programma zou eerst al in mei plaatsvinden, we hebben het vervolgens verplaatst naar oktober vanuit de gedachte dat COVID-19 dan iets meer op de achtergrond zou zijn geraakt. Zo weinig wisten wij toen nog.

Het programma omvatte een uitwisseling tussen onafhankelijke makers en middelgrote instellingen uit Oostenrijk, België en Duitsland. Het betrof niet enkel het tonen van een serie voorstellingen. Het ging over samen voorbereiden, samen cureren, ontmoeten en ontdekken. Met als doel elkaar beter te leren kennen, nieuwe verbindingen mogelijk te maken en samen in gesprek te gaan over hoe een maker over de grenzen kan werken en welke ondersteuning daarbij wenselijk is. Het originele programma bestond uit een residentie en Open Studio van Timothy Nouzak (AT/BE) i.s.m. P.A.R.T.S. STUDIOS Brussel, waarin tevens tien in Amsterdam gebaseerde performers/dansers/ mimers zouden participeren. Een residentie van Liv Schellander i.s.m. danceWEB (AT) i.h.k.v. het Europese Life Long Burning Netwerk. Uitwisseling met wpZimmer en Workspacebrussels (BE), waarbij we de werken van Wouter Krokaert, Evelien Cammaert, Dounia Mahammed en Gosie Vervloessem als double bills hadden gecocureerd en samen in gesprek zouden gaan over de werkwijzen van ontwikkelinstellingen. Oliver Zahn (DE) zou zijn nieuwe voorstelling *FUTUR GERMANIA* tonen. Iedere avond door een andere Amsterdamse performer uitgevoerd. Tot slot stond een sessie van het Long Now Lab ‘Art & Activism’ onder leiding van activist en choreograaf Paula Chaves (CO/NL) gepland, waarbij Zwoisy Mears-Clarke (DE/US/JM) te gast zou zijn.

Het programma is vanwege COVID-19 in aanloop een aantal keer aangepast. Zo heeft de voorstelling van Oliver Zahn uiteindelijk nog niet de kans gekregen om in première te gaan en konden niet alle makers reizen of een publiek ontmoeten. Mede dankzij de steun van Fonds Podiumkunsten hebben we alsnog een online vertaling of alternatief in eigen land kunnen bieden. In samenwerking met danceWEB heeft we Liv Schellander alsnog een residentieplek in Wenen kunnen bemachtigen en konden we een budget beschikbaar stellen voor een online uitwisseling met o.a. Hannah de Meyer, Kamila Wolszczak de Loo. De uitwisseling met Workspacebrussels en wpZimmer kreeg een geheel andere wending. Waar we juist de live ontmoeting en het gesprek wilden faciliteren, werd dit getransformeerd naar Zoom meetings over aanpassingen en het uiteindelijk cancelen van het programma. Een bittere uitkomst die nog enigszins glans kreeg dankzij een openbaar gemodererd (Zoom) gesprek over werkmethoden en aanpak in veranderende tijden met Elke Decoker (Workspacebrussels), Helga Baert (wpZimmer) en Marga Kroodsmā (Veem House for Performance). Daarnaast hebben we alle makers geïnterviewd en dit gedeeld via de sociale media vanuit de intentie hen alsnog een platform te kunnen geven.

Porcelain White: The Conversation

Tot onze grote blijdschap kon het Long Now Lab doorgaan, waarvoor Zwoisy Mears-Clarke tijdig vanuit Duitsland was afgereisd. We hebben dit gecombineerd met het tonen van de film die Zwoisy samen met Venuri Perera maakte, nadat hun voorstelling *Porcelain White* vanwege COVID-19 niet in première had kunnen gaan. Venuri Perera en Zwoisy Mears-Clarke, geboren in voormalige koloniën van Groot-Brittannië, ontdekken dat ze een ‘witte’ erfenis gemeen hebben. Ze zijn allebei opgegroeid in de Engelssprekende middenklasse, die bepaalde praktijken handhaaft die zijn overgenomen van de voormalige koloniale meesters en die hun sociale status beschermen. In de film onderzoeken ze hun medeplichtigheid en ontrafelen ze de complexiteit en grenzen van hun overgeërfde privilege terwijl ze neokoloniale plekken bewonen. Venuri was net gestart met DAS Choreography, waardoor de stap om hen samen te brengen in Amsterdam te overzien bleek. Samen gingen zij met Quinsy Gario in gesprek na afloop van de film. Het was zowel voor een beperkt publiek in de zaal als online via Zoom toegankelijk. De positieve reacties en het welslagen van het event, gaf ons de motivatie om door te zetten in het geval zich opnieuw beperkende maatregelen zouden voordoen.

Open Studio - Timothy Nouzak

Timothy heeft in een tweetal residenties elders, een ‘bewegingspartituur’ ontwikkelt waarbij hij tijdens zijn residentie in Veem, tien in Amsterdam gebaseerde bewegers vroeg deel te nemen. De residentie vond al in september plaats, waardoor we alsnog de juiste omstandigheden hebben kunnen bieden voor deze samenkomst. Hiervan maakten we een kort filmportret, in oktober hebben we de voorstelling terug kunnen halen en alsnog een Open Studio kunnen organiseren, weliswaar met minder publiek en daarom ook verspreid over twee avonden.

Veem House Dinner #6: Exchange

Samen met MOHA Project ontwikkelden we een alternatief Veem House Dinner op afstand dat in het teken stond van uitwisseling. Tien deelnemers gaven zich op, in aanloop naar het diner werd ieder van hen gevraagd een recept te delen met een persoonlijke betekenis. Iedere deelnemer ontving een speciaal pakket aan huis ter voorbereiding van het online Veem House Dinner met een essentieel ingrediënt, het recept en bijbehorend verhaal van een andere deelnemer. In een online Zoom meeting op zaterdag 24 oktober werden de gemaakte gerechten getoond, verhalen gedeeld en op afstand samen gegeten. Het was wonderlijk intiem en daardoor waardevol.

#9 MOVEMENT

25 november t/m 5 december

De laatste 10X10 stond in het teken van movement. We hebben geluk gehad dat we dit programma tussen de lockdowns door konden realiseren. Weliswaar zijn we door de onverwachte pandemie niet tot de geplande tien verhalen gekomen, maar dit laatste hoofdstuk maakte het voor ons wel compleet.

Het uitgangspunt van deze tiendaagse was een programma over de ontwikkelingen binnen de nieuwe dans en haar community. In verband met COVID-19 focusten we ons hierbij op de Amsterdamse community. In de gesprekken met de co-curatoren Antonia Steffens en Keerthi Basavarajaiah van deze editie, kwam het woord ‘movement’ alsmat boven drijven. Het is een woord waar zowel deze makers als Veem House zich naar verhouden, zowel in zijn fysieke startpunt als in het meer activistische karakter en de betekenis van vrijheid in beweging. Samen stelden we een programma samen met terugkerende en herkenbare onderdelen van Veem House, alsook nieuwe experimenten of gesprekken die meer gericht waren op een makerspubliek.

De persoonlijke en open aanpak van Antonia en Keerthi en het programmeren van veelal ‘niet af werk’ vroeg om tijd en ruimte. Het vormde een mooie spiegel voor iets wat wij als Veem House graag willen bieden, maar waarin we door de waan van de dag toch vaak versnellen. Veem House wil een plek zijn voor experiment, voor ongemakkelijke ontmoetingen en een veilige haven voor dialoog. Juist door meerdere verhalen te vertellen en meerdere stemmen uit te nodigen, vormen alle activiteiten samen een kleurrijk en divers palet en reden voor discours.

Tijdens 10X10 #9 ging de nieuwe voorstelling *An Attendee* van Antonia Steffens in première (coproductie Veem House for Performance en Nicole Beutler Projects), toonde Keerthi Basavarajaiah haar voorstelling *Luring Whispers*, was er een workshop *Mourning/Moaning Sociality* door Raoni Muzho Saleh, toonden Matthew Day en Mami Kang hun meest actuele werk en werkte Nico Roses in een residentie (en met een Open Studio) aan een nieuw onderzoek. Ook vond de afsluitende en tevens openbare sessie van het Long Now Lab onder leiding van Paula Chaves plaats.

Re-Turning Movement an Artist Discussion

Vijf artiesten van het programma, Mami Kang, Antonia Steffens, Keerthi Basavarajaiah, Matthew Day en Nico Roses gingen tijdens ‘Re-Turning Movement’ met elkaar in gesprek. Ze deelden hun artistieke bewegingspraktijk, wat ‘movement’ voor hen betekende en wat hen op dat moment bewoog. Vanuit de behoefte naar een gedeelde ruimte werd het gesprek niet geleid door een moderator, maar brachten de deelnemers ieder zelf een vraag in. Wat betekent ‘movement’; hoe kunnen we in tijden van crisis samen bewegen; maken we solo’s uit praktische overwegingen of artistieke? Wat volgde was een intiem gesprek over de kwetsbaarheid van artistieke danspraktijken en de noodzaak voor gedeelde ruimte.

DOORLOPENDE PROGRAMMA ACTIVITEITEN GEDURENDE 10X10

Long Now Lab #2 en #3

In 2018 ontwikkelden we het Long Now Lab. Met het Long Now Lab nemen en vertragen we de tijd en gaan we de diepte in. Het lab biedt aandacht en ruimte om langer door te kauwen op een thema en te experimenteren met het in praktijk brengen van ideeën en voorstellen. De mogelijkheid ergens langere tijd samen in te kunnen duiken en de diversiteit aan mensen die elkaar daarin ontmoeten, maakt het Long Now Lab tot een bijzonder concept om verder te ontwikkelen. De inhoud is gelieerd aan de thema's van het huis, zoals duurzaamheid, political memory, beweging, care en feminisme. Iedere maand komt een vaste groep deelnemers (max 15) samen om het onderwerp uit te diepen en daarnaast bezoeken zij ook voorstellingen en activiteiten bij Veem House, gelieerd aan deze thematiek. Ieder Long Now Lab start met een Open Call voor deelnemers.

In december 2019 startte Long Now Lab #2. Er vonden in de periode van december t/m maart in totaal vijf Long Now Lab sessies plaats. We vroegen MOHA Project om een reeks over het thema 'Care' te ontwikkelen. De eerste Long Now Lab bijeenkomst was openbaar, na deze sessie konden geïnteresseerden zich aan het hele traject committeren. De openbare afsluiting en deelmoment verliep anders dan gepland, maar mondt alsnog uit in een bijzonder online concept zoals eerder omschreven in dit verslag.

In de maanden september t/m december vond Long Now Lab #3 plaats onder leiding van Huismaker, choreograaf en activist Paula Chaves. Het kende 5 sessies met als thema 'Art and Activism: Movement from the micro to the macro'. Paula Chaves ontwikkelde deze sessies gebaseerd op haar eigen ervaring als politiek geëngageerd maker (bijvoorbeeld *OMNI TOXICA*, geproduceerd door Veem House en gepresenteerd in 2018) en als activist betrokken bij verschillende projecten (momenteel is ze mede ontwikkelaar van een Climate Code voor instellingen).

De achtergrond van de deelnemers was divers, zij kwamen uit de dans, performance, beeldende kunst, de activistische en de academische wereld. Ze waren allemaal nieuwsgierig naar het onderwerp. Door beweging als uitgangspunt te nemen, zowel vanuit het lichaam als in relatie tot sociale beweging, volgde de groep een proces dat hen uitnodigde om zich iedere sessie tot een ander perspectief of een andere gast te verhouden. In samenwerking met Hodan Warsame (o.a. *Framer Framed*) introduceerde Paula in de eerste sessie verschillende manieren om samen als groep te bewegen, met de nadruk op luisteren en ontvangen. Hoe ga je met elkaar om als individu en hoe als groep? In de tweede sessie voegde Zwoisy Mears-Clarke zich bij het Lab. Paula en Zwoisy (die ook het werk *Porcelain White: The Conversation* presenteerde diezelfde avond) begeleidden de groep in bewegingsoefeningen en in gesprek om na te denken over bronnen; hoe worden deze gedeeld; wat zijn alternatieven? De derde sessie vond door de lockdown online plaats. Activist en kunstenaar Teresa Borasino was te gast, ze deelde haar praktijk en begeleidde de sessie. De groep bestudeerde het activisme van de groep Fossil Free Culture NL.

De openbare uitwisseling vond plaats tijdens het programma '10X10: movement' waarin de groep verschillende methodologieën deelde die tijdens het Long Now Lab werden geïntroduceerd. Zoals 'flocking', een manier om samen te bewegen als een groep, voortdurend fluctuerend tussen leider en volgeling. De presentatie gaf de mogelijkheid voor de verschillende leden van de groep om hun eigen reflecties en uitvoeringspraktijken te delen.

Reading Group: Acts of Imagination

Van oktober t/m december initieerden we opnieuw een Reading Group. Centraal stonden teksten die reflecteren op geschiedenis en kolonialisme door stemmen die vaak buiten de geschiedenis werden gelaten (vrouwen, mensen van kleur inheemse volkeren, enz.). We vroegen ons af hoe specifieke momenten in de geschiedenis eruit zouden zien wanneer uitgesloten stemmen er wel in zijn opgenomen. Hoe hebben persoonlijke verhalen gecanoniseerde informatie beïnvloed? De leesgroep bestond uit teksten uit kritische theorie, fictie, autofictie en memoires. De groep deelnemers bestond uit theatermakers, studenten aan de Universiteit van Amsterdam en andere leden van de Veem House community. Elke sessie werd uitgevoerd volgens de op dat moment geldende COVID-19 maatregelen. Er werd individueel en gezamenlijk gelezen, de deelnemers lazen elkaar een voor een voor. Het was voor de deelnemers niet nodig om zich van tevoren op de leesgroep voor te bereiden, daardoor bleven de sessies laagdrempelig. Iedere sessie kende een levendige en geëngageerde groep mensen, waarvan er velen terugkeerden voor een vervolgsessie.

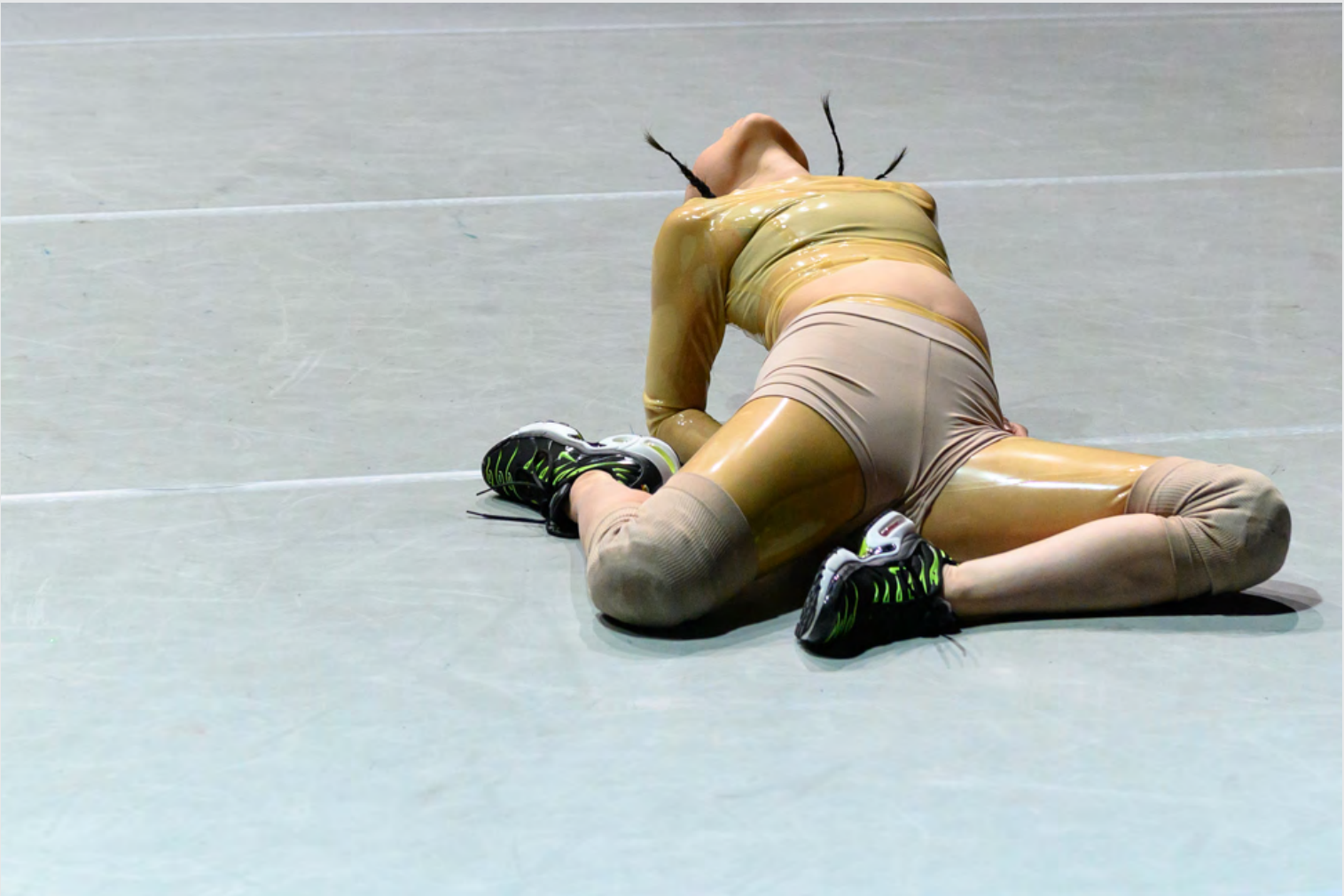
Bookstore

In 2015 startte Veem House de Bookstore in onze foyer, met zorgvuldig gekozen titels en een doorlopende selectie. De politieke, filosofische en maatschappelijk geëngageerde boeken hebben betrekking op en reageren op het programma dat we presenteren. Naast thematisch relevante boeken bevat de boekwinkel ook door kunstenaars geproduceerde boeken uit onze community. Het is bedoeld als een inspirerende, verrijkende en informatieve ruimte. Als uitbreiding op de Bookstore hebben we in januari een bibliotheek toegevoegd. Een plank met boeken, essays en artikelen die een maand per keer kunnen worden geleend. Deze plank is samengesteld uit boeken gekozen door de kunstenaars die hun werk in Veem House presenteren. De context en achtergrond van de maker worden voorin het boek geschreven. De boeken houden rechtstreeks verband met hun onderzoek als maker, maar bieden andersom ook nieuwe perspectieven op hun voorstellingen. Het doel van de bibliotheek is om een verbinding te creëren tussen het onderzoek van de kunstenaars en publiek. We hopen de dialoog over de relatie tussen wat er op het podium gebeurt en daarbuiten op gang te brengen en te voeden. Vanwege COVID-19 en het noodgedwongen sluiten van onze foyer heeft er enkel mondjesmaat uitwisseling plaatsgevonden via de Bookstore.

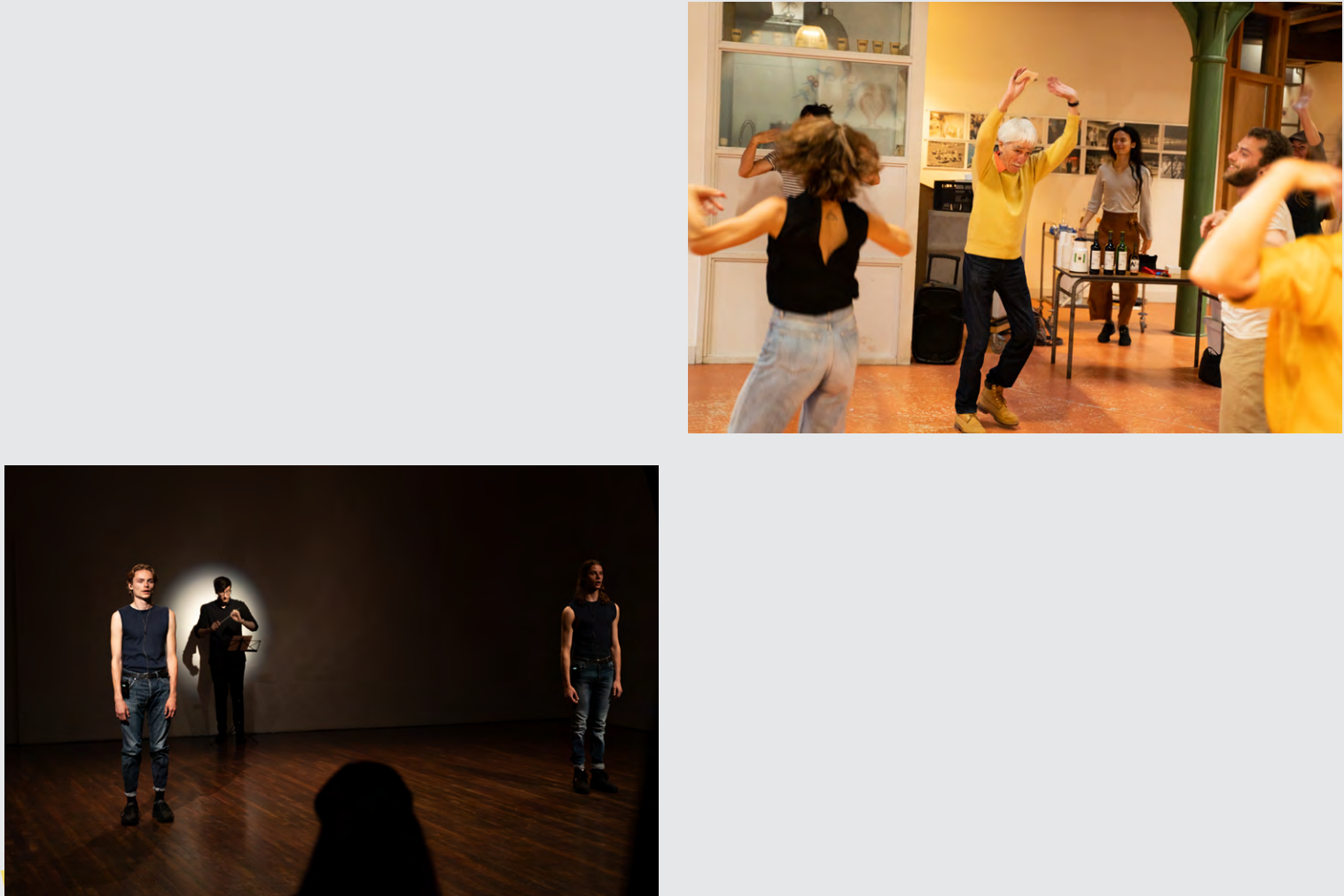
Chi kung

Chi Kung is een Chinese training gebaseerd op balans en focust zich op het proces in plaats van de uitkomst. Chi Kung is een bewegingsklas o.l.v. docent Jon Silber. De sessies zijn open voor iedereen die graag wil aansluiten: makers, producenten, culturele werkers, publiek, buurtgenoten - iedereen is welkom. Jon Silber geeft les aan de Mime studenten aan de Academie voor Theater en Dans, sinds 2017 geeft hij - vaak in een reeks van 10 lessen - ook bewegingslessen bij Veem House op de maandagavond.

In 2020 werden in totaal 4 van de 10 geplande lessen gegeven. Op 10 februari 2020 vond helaas noodgedwongen de laatste les plaats. Het was vanaf dat moment niet meer verantwoord om de lessen te continueren. Zodra het weer kan, openen we ons theater opnieuw voor bewegingslessen, omdat ze weliswaar met een kleine groep, met veel enthousiasme worden ontvangen. In de toekomst beogen we niet alleen Jon Silber met Chi Kung, maar ook andere makers te betrekken om in Veem House bewegingslessen te geven.

On this page: Veem House Dinner © David Cenzer / © Ernst van Deursen
 Next page, from top to bottom: Transmission. Mami Kang © Nelle de Boer / Wendag © Bas de Brouwer / Breathing Piece. Maarten Heijmans & Anthony van Gog © Bas de Brouwer

(CO)PRODUCTIES 2020*I, Phone - Rob Smorenberg**Een coproductie van Veem House for Performance en Theatergroep De Warme Winkel*

Rob Smorenberg studeerde af aan de Mime opleiding in Amsterdam. Na een eerste korte residentie in Veem House in februari 2020, is besloten om de voorstelling *I, Phone* van Rob Smorenberg samen met Theatergroep De Warme Winkel verder te gaan produceren. Na het uitvallen van het geplande juni programma (door de COVID-19 maatregelen), hebben we Rob Smorenberg de kans gegeven om zijn solo verder uit te werken. De première staat gepland voor juli 2021.

I, Phone is een voorstelling die meandert door het leven van de digitale mens via een reeks fysieke etudes; van scrollen, vegen en tikken tot een intieme tinderdate. De voorstelling is geïnspireerd op het werk van Étienne Decroux (1898-1991). Sociaaleconomische figuren nemen een bijzondere plaats in binnen het werk van deze 20e-eeuwse theater vernieuwer en mimekunstenaar. Decroux toont de dagelijkse handelingen van de mensen in die tijd; hout schuren, wijn drinken, een grapefruit pakken. Hij destilleert uit deze dagelijkse handeling een poëtisch bewegend beeld van de mensheid. In *I, Phone* vertrekt Rob Smorenberg (1993-heden) vanuit hetzelfde principe en zoomt hij in op de 21e eeuwse gadget die ons handelen fundamenteel heeft veranderd: de smartphone.

Op 19, 20 en 21 juni was *I, Phone* te zien in drie work in progress avonden: een uitwerking van de residentie. Na iedere presentatie vond een gesprek met een andere expert plaats zoals omschreven bij het programma van juni. De voorstelling wordt verder uitgewerkt in de zomer van 2021, waarin het hopelijk zijn première zal kunnen beleven en een tournee langs de zomerfestivals mogelijk is.

*The History of Korean Western Theatre - Jaha Koo**Een productie van CAMPO in coproductie met Kunstenfestivaldesarts (BE), Münchner Kammerspiele, International Summer Festival Kampnagel (DE), Frascati Producties en Veem House for Performance, SPRING Performing Arts Festival (NL), Zürcher Theaterspektakel (CH), Black Box teater (NO), , Tanzquartier Wien (AT), wipZimmer (BE), Théâtre de la Bastille en Festival d'Automne à Paris (FR).*

Vanaf de tijd dat de Zuid-Koreaanse theatermaker en componist Jaha Koo aan het masterprogramma van DAS Theatre deelnam, speelde hij zijn voorstellingen bij Veem House. Vanuit de wens om zijn onderzoek te blijven steunen zijn we voor dit laatste deel coproducent gebleven, in samenwerking met Frascati Producties die zijn nieuwe werk graag zou willen tonen.

The History of Korean Western Theatre legt een nieuw verhaal bloot. Bij de viering van het honderdjarige bestaan van het Koreaanse theater in 2008, beseftte Jaha Koo dat er eigenlijk geen Koreaanse theatertraditie is: wat ze in Korea als theater beschouwen, is in grote mate bepaald door de Westerse canon. Maar waarom zijn de Zuid-Koreanen eigenlijk zo trots op deze Westerse invulling, en waarom blijft iedereen toch altijd maar naar Shakespeare verwijzen? Het doet vragen rijzen over traditie, zelfcensuur en authenticiteit.

In dit sluitstuk van zijn 'Hamartia-trilogie' richt Jaha Koo zich resoluut naar de toekomst. Met een nieuwe generatie Zuid-Koreanen in het vizier, tracht hij een breuk te maken met een traditie vol zelfcensuur en schone schijn. Want alleen zo kan hij een toekomst doorgeven die steunt op een authentieke versie van de geschiedenis.

De voorstelling heeft in potentie een lange speellijst. Hij zou in première gaan tijdens Kunstenfestivaldesarts in mei 2020. Dit is gecancelled, net als de speelbeurten die daarop zouden volgen. De voorstelling heeft voor het eerst gespeeld op International Summer Festival Kampnagel in Hamburg. De Belgische première vond plaats in CAMPO op 7 oktober. Data vanaf november werden vervolgens weer gecancelled.

*An Attendee - Antonia Steffens**Productie van Veem House for Performance in coproductie met Nicole Beutler Projects.*

Antonia Steffens is performer, choreograaf en dramaturg. Ze studeerde hedendaagse dans en choreografie in Keulen en Amsterdam. Antonia zoekt in haar praktijk een dialoog tussen toeschouwer en materiaal, vaak te vinden in een omgeving van beweging, objecten, materialen, licht en geluid. Antonia's recente interesse ligt in het onderzoeken van manieren van aandacht geven die het gescheiden of binaire idee van subjectiviteit overstijgen. Ze richt zich op het concept van 'co-emergence'.

Eerder in 2020 had Antonia een residentie in Veem House samen met Sigrid Stigsdatter Mathiassen. Hierbij gaf Antonia aan ook interesse te hebben in curatie en het creëren van een nieuwe solo. We zijn in gesprek gebleven en daaruit ontstond een kans om samen te werken aan een programma in november en tevens om samen met Nicole Beutler Projects - die ook al langer in gesprek was met Antonia - een budget vrij te maken voor een solo.

Antonia deed het voorstel voor *An Attendee*. Het sluit aan bij haar zoektocht naar de relatie tussen persoon, ruimte en objecten. Op welke manieren kan de menselijke soort zich verhouden tot de grond waarop deze bestaat? Ze zoekt naar die ruimte, waar noch 'het een' noch 'het ander' bestaat, maar in de eerste plaats de interactie. Ze poogt verschillende mogelijke manieren van 'aanwezig zijn' te ontdekken, zelfs in grote onmogelijkheid en onzekerheid. Antonia is geïnspireerd door de kunstenaars Alina Popa, Ana Mendieta, Camille Claudel, Chantal Akerman en Teresa Winter. Ze is gefascineerd door politieke relaties, het westerse patriottisme, waar ecofeminisme zich verbindt met het fascisme en het late (en vermoeide) kapitalisme en welke echo en trilling dit veroorzaakt.

An Attendee is eind november in première gegaan en zou daarna doorreizen naar Les Urbaines in Lausanne, Zwitserland. Dit laatste en ook speelmogelijkheden daarna, zijn noodgedwongen uitgesteld tot nader order. Het werk is nog steeds in ontwikkeling en kent een eigen aanpak waarin tijd, aandacht, ruimte en 'verhouden tot' van essentieel belang zijn. In 2021 pakken we dit verder op en proberen we middels residenties en speelplekken het werk verder te ontwikkelen.

Top: I, Phone. Rob Smorenberg © Bas de Brouwer / Bottom: An Attendee. Antonia Steffens © Bas de Brouwer

(CO)PRODUCTIES VAN VEEM HOUSE ON TOUR

OMNI TOXICA - Paula Chaves i.s.m. Thais Di Marco
Coproductie van Veem House for Performance en Productiehuis Theater Rotterdam

Paula Chaves is een in Nederland gevestigde Colombiaanse theater- en dansmaker, performer en activist. Na haar dans- en circusopleidingen in New York, Bogota en Berlijn behaalde ze een bachelor in choreografie aan de SNDO in Amsterdam. Ze werkt samen met kunstenaars en choreografen als Amanda Piña en Hilda Moucharrafiëh. In 2019 ontving Paula de 3Package Deal van het AFK met de coalitie ‘engaged art’ tussen De Balie, De Ateliers en Veem House for Performance. In 2018 had Paula Chaves een residentie bij Veem House. De voorstelling OMNI TOXICA is de eerste productie met Veem House for Performance, in coproductie met Productiehuis Theater Rotterdam.

Paula’s werk is gebaseerd op een langlopend onderzoek naar de relatie tussen kunst, propaganda en neoliberalisme in het Westen. De journalistieke en forensische rituele performance OMNI TOXICA vertelt het verhaal achter coca: hoe het veranderde van heilige, medicinale plant in een extreem verslavende en ontaarde middel (cocaïne). Met ideeën uit de journalistiek, drugscultuur, alchemie, het spiritisme en activisme creëert OMNI TOXICA een dystopisch, posthumanistisch landschap. Hier heiligt voor de cocaplant het doel de middelen en wordt de duistere logistiek van de hedendaagse verdorven drugshandel blootgelegd. OMNI TOXICA zoomt in op de verwarrende kloof tussen rechtvaardigheid en wettigheid, tussen welzijn en toxiciteit, die deze miljardenindustrie overschaduw.

Paula is vanaf 2020 Huismaker bij Veem House. Zij is tevens door Veem House aangedragen voor het Life Long Burning Network dat mogelijke internationale residentie- en speelplekken biedt. In 2020 ontwikkelde Paula het Long Now Lab #3: ‘Art and Activism’. De mogelijkheid om te touren werd door COVID-19 flink beperkt. De voorstelling heeft na zijn speelbeurten in Rotterdam en Amsterdam, enkel nog op My Wild Flag Festival Stockholm gespeeld. De mogelijke speelbeurten in WORM Rotterdam en Zürcher Theater Spektakel zijn afgelast en staan in optie voor 2021, waarna we de lijst ook hopen uit te breiden. Daarnaast staat in 2021 de ontwikkeling van een nieuw werk op het programma (premiere november 2021).

Pleasant Island - Hannes Dereere en Silke Huysmans
Een coproductie van Kunstenfestivaldesarts (BE), Beursschouwburg (BE), Kunstenwerkplaats
Pianofabriek (BE), Spielart (DE), SPRING Performing Arts Festival Utrecht (NL),
Vlaams Cultuurhuis de Brakke Grond (NL) en Veem House For Performance (NL).

De Vlaamse documentaire theatermakers Hannes Dereere en Silke Huysmans maakten een voorstelling over het eiland Nauru. Nauru werd ooit ‘Pleasant Island’ genoemd door Europese ontdekkingsreizigers. Na de ontdekking van een enorme fosfaatvoorraad in de grond, werd het eiland onder Australisch toezicht in snel tempo omgespit en leeg gegraven. In dit verwoeste maanlandschap houdt Nauru vandaag, tegen forse betaling van Australië, vluchtelingenkampen open. De situatie van de vluchtelingen ter plekke is uitzichtloos. Aan de hand van interviews en gesprekken die Silke Huysmans en Hannes Dereere op het eiland opnamen, gingen ze op zoek naar een perspectief en maakten ze de voorstelling Pleasant Island. De première vond plaats op Kunstenfestivaldesarts Brussel 2019. De speelbeurt in Amsterdam vond plaats bij coproducent Vlaams Cultuurhuis de Brakke Grond, mede omdat wij in de maand september nog niet open waren. De voorstelling zou in maart 2020 opnieuw een kleine tournee beleven, maar werd na de eerste speelbeurten al snel geannuleerd. Opnieuw staan opties in de planning, het is afwachten wanneer het weer kan.

DUCTUS MIDI - Anne Lise le Gac
DUCTUS MIDI is een coproductie van Plateforme Parallèle (FR) met Veem House for Performance, Kunstenfestivaldesarts Brussel (BE), Pôle Arts de la Scène - Friche la Belle de Mai Marseille (FR), ICI - Centre Chorégraphique National de Montpellier/Occitanie met steun van Life Long Burning Network (UE), Arsenic - Centre d’art scénique contemporain, Lausanne (CH), Tanzquartier Wien (AT), Be My Guest – Réseau international pour la jeune création, Théâtre Saint-Gervais, Genève (CH), 3 bis f - lieu d’arts contemporains, Aix-en-Provence (FR), Buda Kunstencentrum, Kortrijk (BE), Centrale Fies Art work Space / Live Works, Dro (IT).

Anne Lise Le Gac (Marseille) studeerde van 2003 tot 2008 performance art aan de School voor Schone Kunsten in Straatsburg. Het jaar daarna voltooide ze het ESSAIS-masterprogramma voor dans aan het Centre national de danse contemporaine in Angers. In 2018 performde ze ACTION // TRADITION // COUVERCLE op het Bâtard Festival in Veem House. Veem House heeft als coproducent Anne Lise Le Gac voorgedragen als ‘creative crossroads artiest’ voor het Europese netwerk Life Long Burning waarvan Veem House partner is. De voorstelling is mede dankzij dit netwerk tot stand gekomen en wordt middels residenties bij partners van het netwerk verder ontwikkeld.

In DUCTUS MIDI wordt het ductus-principe opnieuw geïntroduceerd. In plaats van een vooraf uitgezette route te volgen (die van A naar B leidt) vloeit deze manier van denken, lezen en bewegen voort uit het verloop en de ervaring van de reis zelf. De lengte van de voorstelling/tocht is nooit hetzelfde. Het is een voorstelling over ontmoeting, een tocht zonder eindbestemming en je soms aanpassen aan de veranderende omgeving. Zoals behendig in plassen stampen of dansen met de donder.

DUCTUS MIDI ging in première op Kunstenfestivaldesarts en toert nu nog steeds door Europa. De Nederlandse première vond plaats tijdens de eerste 10-daagse in Veem House. Er staan nog opties open voor een vervolg, maar COVID-19 heeft ook hier roet in het eten gegooit. Veem House gaat het liefst lange lijnen aan met artiesten. We zijn met Anne Lise le Gac en Plateforme Parallèle in gesprek over haar nieuwe voorstelling, zodat we haar voor de derde keer in Amsterdam kunnen ontvangen.

In dit hoofdstuk gaan we in op de kwantitatieve gegevens van de verschillende activiteiten. We gebruiken daarbij de tabellen van het Amsterdams Fonds voor de Kunst als leidraad. In het algemeen liggen de gerealiseerde activiteiten in 2020 een stuk lager van voorgaande jaren, dit is logischerwijs het gevolg van de wereldwijde COVID-19 pandemie. De realisatie wordt gepresenteerd in relatie met 2019, waarbij het goed is om als uitgangspunt te vermelden dat er toen maar twee edities van 10×10 hebben plaatsgevonden. Wat u ziet is kortom een huis in opbouw na flinke bezuinigingen en dat alsnog even pas op de plaats moet doen vanwege de pandemie, maar dat alsnog zijn ambities grotendeels heeft weten op te volgen. Waar we in hoofdstuk vier uitgebreid op de inhoud ingaan, geeft dit hoofdstuk in vogelvucht onze activiteiten weer op basis van kwantitatieve gegevens.

Producties

In 2020 hebben we 2 coproducties (*An Attendee* van Antonia Steffens en I, *Phone* van Rob Smorenberg) en 1 internationale coproductie gerealiseerd (*The History of Korean Western Theatre* van Jaha Koo). Daarnaast zijn enkele eerdere producties nog on tour. De intentie was om onze eigen productie *OMNI TOXICA* van Paula Chaves een binnenlandse reprise te geven dit jaar, echter is dat er door COVID-19 niet van gekomen. De productie *In our eyes*, a cascade van Clara Amaral heeft in januari 2020 nog 1 keer mogen spelen in Amsterdam op het WhyNot Festival. De speelbeurten van de internationale reprises zijn vaak over een langere periode verspreid. Dit komt door de werking van het internationale circuit en door het feit dat de voorstelling vaak pas nadat hij ergens is gezien, wordt geboekt. In 2020 noteren we 4 verschillende werken die we in de afgelopen jaren hebben geproduceerd als internationale reprises. Een groot deel van de geplande speelbeurten is geannuleerd of verplaatst mede doordat de pandemie internationale verplaatsingen niet toeliet.

<i>Producerende activiteiten</i>	<i>realisatie activiteiten 2019</i>	<i>activiteiten aanvraag 2020</i>	<i>activiteiten gerealiseerd 2020</i>
Eigen producties	0	3	0
Coproducties	2	2	2
Internationale (co)producties	2	3	1
Totaal nieuwe producties	4	8	3
Binnenlandse reprises	3	0	1
Internationale reprises	9	1	4
Totaal reprises	12	1	5

Talentontwikkeling

In het kader van talentontwikkeling hebben we als ‘kort traject’ in 2020 samengewerkt met Sigrid Stigsdatter Mathiassen en Antonia Steffens, Pablo Fontdevila, Erin Hill en Ira Melkonyan, Ira Brand, Noah Voelker, Timothy Nouzak, Liv Schellander en Nico Roses. Deze makers is een kortdurende residentie geboden waarna ze in het Open Studio format hun werk toonden. De 4 langdurende talentontwikkeling trajecten bestaan uit: ROTOR, Paula Chaves, MOHA Project en Rob Smorenberg. Paula Chaves heeft samen met Veem House for Performance in coproductie met Productiehuis Theater Rotterdam haar voorstelling *OMNI TOXICA* verder kunnen tonen en een Long Now Lab ontwikkeld. De samenwerking met MOHA Project bestaat in de vorm van de realisatie van Veem House Dinners en Long Now Lab sessies.

<i>Talentontwikkeling</i>	<i>Aantal deelnemers 2019</i>	<i>Aantal deelnemers aanvraag 2020</i>	<i>Aantal deelnemers 2020</i>
Kortdurende talentontwikkeling (> 6 maanden)	2	5	8
Langdurende talentontwikkeling (< 6 maanden)	2	8	4
Totaal	4	13	12

Producerende en presenterende activiteiten

Het totaal aantal gerealiseerde uitvoeringen met de producerende activiteiten ligt hoger dan het begrote aantal. Ten opzichte van de doelstellingen in het projectplan vonden er 48 meer uitvoeringen plaats. Dit is mede te danken door hierboven genoemde nog in het buitenland tourende producties. Het aantal gerealiseerde uitvoeringen ligt met 4.378 bezoekers voor de producerende activiteiten 2.482 bezoekers lager dan beoogd. Zo liggen de presenterende activiteiten met 96 activiteiten hoger dan de beoogde 80. Het behaalde bezoekersaantal bij presenterende activiteiten ligt met 1.231 gerealiseerde bezoekers, 4.069 bezoekers lager dan de beoogde 5.300 bezoekers uit de aanvraag. We begonnen het jaar voorspoedig aan de eerste twee edities van het 10X10 programma, waarna de lockdown en de beperking tot maximaal 30 bezoekers per uitvoering volgde. In realiteit en op 1,5 meter afstand betekende het dat Veem House maar maximaal 28 man per uitvoering kon verwelkomen.

<i>Producerende activiteiten</i>	<i>aantal uitvoeringen 2019</i>	<i>aantal bezoeken 2019</i>	<i>aantal uitvoeringen aanvraag 2020</i>	<i>aantal bezoeken aanvraag 2020</i>	<i>aantal uitvoeringen 2020</i>	<i>aantal bezoeken 2020</i>
Uitvoeringen in Amsterdam	18	2.350	40	3.010	19	1.389
Uitvoeringen in de rest van Nederland	17	1.478	10	750	2	0
Uitvoeringen in het buitenland	51	6.543	20	3.100	84	2.860
Buurtgerichte activiteiten	4	82	0	0	13	129
Totaal uitvoeringen	90	10.453	70	6.860	118	4.378
Totaal Amsterdam	22	2.432	40	3.010	32	1.518
Digitale activiteiten	0	0	10	30.000	0*	0*

Presenterende activiteiten

<i>Presenterende activiteiten</i>	<i>uitvoeringen gerealiseerd 2019</i>	<i>bezoeken gerealiseerd 2019</i>	<i>uitvoeringen aanvraag 2020</i>	<i>bezoeken aanvraag 2020</i>	<i>uitvoeringen gerealiseerd 2020</i>	<i>bezoeken gerealiseerd 2020</i>
Eigen programmering	15	615	25	2.000	84	1.136
Ingehuurde programmering	0	0	0	0	0	0
Internationale (co) programmering	2	53	25	2.250	5	0
Commerciële verhuur	11	598	5	500	6	84
Buurtgerichte activiteiten	9	91	25	550	1	11
Totaal programmering	37	1.357	80	5.300	96	1.231
Totaal Amsterdam	37	1.357	80	5.300	96	1.231
Digitale activiteiten	0	0	8	8.000	0*	0*

Totaal

In totaal bereikten we in 2020 5.609 bezoekers en vonden er 214 activiteiten plaats.

<i>Activiteiten</i>	<i>Gerealiseerd 2019</i>	<i>Aanvraag 2020</i>	<i>Gerealiseerd 2020</i>
in Amsterdam	59	120	128
in de rest van Nederland	17	10	2
in het buitenland	51	20	84
Totaal	127	150	214
digitaal	0	18	0*

<i>Bezoeken</i>			
in Amsterdam	3.793	8.323	2.749
in de rest van Nederland	1.478	750	0
in het buitenland	6.543	3.100	2.860
Totaal	11.810	12.173	5.609
digitaal	0	38.000	0*

**Uitvoeringen die online (bijvoorbeeld via Zoom) hebben plaatsgevonden zijn meegenomen in de reguliere uitvoeringen en niet berekend als digitale activiteit.*

6 PUBBLIEK & STAKE HOLDERS

House for Performance

Strategie en bereik

Veem House beoogde in 2020 ongeveer 12.000 bezoekers te kunnen bereiken met het programma van producerende en presenterende activiteiten. Alsnog is het onder de lockdown omstandigheden gelukt de helft hiervan te bereiken. Zij het online, zij het offline.

Onze contentstrategie bestaat enerzijds uit herkenbaar campagnemateriaal, anderzijds content die we met de makers zelf ontwikkelen. We ontwikkelen online content, posten organisch op socials en via betaalde campagnes. We werken hierbij samen met ontwerpbureau What The Studio.

Onze nieuwsbrief (4.524 abonnees) wordt met grote regelmaat verstuurd en zeer goed gelezen (open rate 30%, click rate gemiddeld 2,7%). We hebben een groei van 8% aan volgers op Facebook (6.098 volgers ten opzichte van 5.645 in 2019) en een groei van 39% aan volgers op Instagram (1.465 volgers ten opzichte van 1.054 in 2019).

Om de communicatie interactief te maken voeren we een dialoog met makers, publiek, stad in huis, met het interactieprogramma en via publieksonderzoek. Maar liefst 70% van ons publiek geeft aan naar Veem House te komen omdat ze geïnteresseerd zijn in de maker of in het onderwerp/thema van de performance/avond. Daarom is onze marketingstrategie doelbewust en geheel verweven met de artistieke en thematische inhoud en lichten we de thema's en makers uit. We produceren samen met de makers en eventuele partners een mix van relevante inhoud voor onze eigen kanalen en ook voor die van hen (webcontent, persbericht, uitnodigingen, trailers en teasers, kijkjes achter de schermen, campagnebeeld en scènefoto's).

De content verhoudt zich altijd tot de inhoud van performances, activiteiten van Veem House en actuele thema's. Met de collega's Audience, City, Context vormen we een redactie die content creëert die inhaakt op de actualiteit, onderwerpen uitlicht of bijvoorbeeld makers interviewt. Audience, City, Context staat ook voor het persoonlijk verbinden van het publiek met de maker, (grootstedelijke) thema's en activiteiten van Veem House. We gaan duurzame en persoonlijke relaties en verbindingen aan, waarin zowel het publiek als maker verdieping, verbreding en waardering vinden.

In 2020 is de start gemaakt van de bouw van een nieuwe website. De oude website voldeed niet meer aan de technische wensen om flexibel en zelfstandig te kunnen inspelen op de actualiteit, op andersoortige programma's en beeldende uitingen of storytelling. Op de nieuwe website wordt meer ruimte gecreëerd voor inhoud en achtergrond, zoals interviews met makers als ook de werkwijze van Veem House. Speerpunt is de gebruiksvriendelijkheid en functionaliteit voor zowel de bezoeker als voor de medewerkers van Veem House. We zijn omgeschakeld naar het gebruiksvriendelijke Wordpress, kunnen nieuwe mogelijkheden op het gebied van CMR en ticketing toepassen, net als de mogelijkheid om ons met één druk op de knop te supporten op de support pagina.

Huisgenoten

Onze Huisgenoten zijn ook een belangrijke pijler in de duurzame verbinding met het publiek. Het Huisgenoten-lidmaatschap is ook een loyalty programma waardoor we een mooie basis aan trouwe bezoekers opbouwen, maar we waarderen onze Huisgenoten om veel meer dan dat. Ze zijn een klankbord voor Veem House en voorzien ons van feedback.

We begonnen 2020 met elf Huisgenoten, zij ontvingen de symbolische sleutel van het huis en kregen daarmee toegang tot alle activiteiten van 10X10. Huisgenoten ontvingen persoonlijke updates over ons programma en hadden de mogelijkheid bij beperkte capaciteit één dag voor het reguliere publiek kaarten te reserveren. We waren begin maart bezig een Huisgenotencampagne op te zetten. Met de coronacrisis is besloten die campagne uit te stellen tot na de lockdown, wat uiteindelijk betekende dat we dit pas in de nieuwe kunstenplanperiode vanaf 2021 zullen uitrollen. Veem House laat hierbij het concept van de 10-daagse los waarbij ook het Huisgenootschap een nieuwe vorm zal krijgen.

Vrijkaartenbeleid

We hanteren bij presenterende activiteiten (wanneer het voorstellingen betreft) een algemeen vrijkaartenbeleid van 4 gezelschapskaarten. Bij discursieve activiteiten is dit 1 vrijkaart per spreker. Pers ontvangt op aanvraag per persoon 1 vrijkaart, voorwaarde is wel dat er daadwerkelijk over de activiteit wordt geschreven. We proberen het aantal vrijkaarten tot een minimum te beperken. Door de aanbieding van het Huisgenootschap, waar men voor een relatief laag bedrag zeer veel kan zien, proberen we het huis voor iedereen zo toegankelijk mogelijk te maken.

Cyberveiligheid en wet- en regelgeving omtrent privacy

Veem House maakt gebruik van e-mailservers van Google. Google maakt gebruik van Transport Layer Security (TLS) dat voorkomt dat anderen inkomende en uitgaande berichten tijdens de overdracht kunnen onderscheppen of lezen. Hierdoor blijft gevoelige informatie die over de mail wordt verstrekt beveiligd. Onze nieuwsbrief wordt verstuurd via MailChimp. MailChimp heeft een TRUSTe certified privacy status naar de standaard van de EU. Geabonneerde gebruikers kunnen zich ten alle tijden uitschrijven van de mailinglijst. MailChimp hanteert een uitgebreide privacy policy voor hun gebruikers. Kaartverkoop en CRM verloopt via Stager. Stager hanteert een privacy policy met ons als gebruiker die is aangepast op zowel Nederlandse als Europese wet- en regelgeving omtrent privacy. Op de nieuwe website van Veem House vermelden we ons privacy beleid.

Stakeholders

Een belangrijke stakeholder en eveneens deel van het publiek is de artistieke gemeenschap die zich met dans, performance en beeldende kunst bezighouden als student, docent of maker. Een ieder die zich met ‘vernieuwing’ bezig houden – of dat nu in de muziek, de film, de filosofie of nieuwe technologie is – weet ons te vinden. We noemen die de doelgroep ‘de vernieuwers’. Een andere belangrijke groep zijn wat wij noemen ‘de wereldverbeteraars’ mensen die zich net als onze kunstenaars en onszelf bezighouden in hun vrije tijd of in hun werk met thema’s als feminisme, dekolonisatie en duurzaamheid. Een groep die voor ons ook steeds belangrijker en meer aanwezig is geworden, is de buurt. We werken met het idee van ‘glocaliteit’ en vinden het ontzettend belangrijk dat we naast ons internationale netwerk ook een band met onze directe, lokale omgeving hebben. We zien dit ook terug in onze stakeholders, waar we dus zowel buurtorganisaties (zoals bijvoorbeeld buurthuiskamer Parlarie en de ondernemersvereniging Spaarndammerstraat i.o.) als ons Europese Netwerk Life Long Burning (bestaande uit 11 toonaangevende danshuizen en gezelschappen uit Europa) toerekenen.

Andere stakeholders qua collega’s in het veld en ketenpartners zijn

- Frascati Producties met wie we dit jaar de productie van Jaha Koo realiseerden i.s.m. hoofdproducent CAMPO en andere speelplekken.
- De Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten; enerzijds omdat we veelvuldig met hun alumni werken, anderzijds omdat hun opleidingen vaak van de theaterzaal gebruik maken voor afstudeervoorstellingen.
- Andere stakeholders zijn DOEN en het Amsterdam Fonds voor de Kunsten onze activiteiten dit jaar mede mogelijk hebben gemaakt en welke we zeer erkentelijk zijn;
- Ons publiek dat durf toont, vertrouwen in ons heeft en zonder wie we er niet zouden zijn;
- Degene die ons huis bouwen van cateraar, producer, freelance technici, dramaturgen en scenografen;
- De kunstenaars en alle artistieke geesten zonder wie we er überhaupt geen bestaansreden voor een huis voor performance zou zijn.
- De partners van GREENHOUSE zoals hieronder beschreven.

In GREENHOUSE werken vijf structureel gefinancierde partners - Nicole Beutler Projects, Boogaardt/VanderSchoot, Keren Levi | Neverlike en BAU Dance & Performance Amsterdam - samen aan een gezond ecosysteem voor dans, performance en mime in Amsterdam. Het sluit aan bij onze wens om alternatieve manieren van organiseren te onderzoeken, meerdere stemmen een plek te geven en krachten te bundelen. Samen trekken we op in talent- en publieksontwikkeling. Samen claimen we ruimte en stimuleren we onderzoek, experiment, diversiteit en ontmoeting.

GREENHOUSE is in ontwikkeling. Het speelt in op de interdisciplinariteit van het makerschap, waarbij rollen van maker, artistiek leider of andere professional vaak fluïde zijn. In GREENHOUSE bundelen we artistieke en zakelijke netwerken, locaties en ruimtes. Het is een groeimodel. Alle organisaties hebben binnen hun nieuwe plannen voor de periode 2021-2024 de structuur van het netwerk opgenomen. In 2020 hebben we de eerste concrete stappen gezet, zo stond ook samenwerking ook centraal in de 10-daagse in januari (en tevens tweede editie) van ‘Polyphonic Songs’. In 2020 werd echter ook duidelijk dat het uitgangspunt - de samenwerking van vijf structureel gefinancierde partners - op losse schroeven zou komen te staan. Drie van de vijf partners ontvangen vanaf 2021 geen structurele subsidie van Amsterdams Fonds voor de Kunst.

1,5 meter distance gatherings at Veem House © Bas de Brouwer

Bestuur

Het bestuur van Stichting Het Veem Theater bestaat momenteel uit drie bestuursleden. Liesbeth Koot (voorzitter), Vevi van der Vliet (Penningmeester) en Bram de Jaeger (algemeen bestuurslid).

Sinds 2015 is Liesbeth beleidsmedewerker dans en onderzoek aan de Academie voor Theater en Dans (AHK). Liesbeth is ook bestuurslid bij Cinedans en lid van de adviescommissie dans meerjaren-plannen Rotterdam. Vevi van der Vliet is sinds mei 2019 zelfstandig creative producer met opdracht-gevers als LIMA digitaal media art platform, Fonds Podiumkunsten en performancecollectief Nineties Productions. Vevi is ook bestuurslid van Parktheater Hoorn en lid adviescommissie bedrijfsvoering meerjarige Kunstenplan Gemeente Den Haag. Bram De Jaeger is na een succesvolle carrière als bankier sinds 2017 eigenaar van searchbureau DDJ&. Het bureau werft directeuren en toezichthouders voor culturele instellingen met speciale aandacht voor ondernemerschap en inclusiviteit. Bram heeft daarnaast verschillende bestuursrollen en is actief als zakelijk adviseur in de cultuursector. Er is een vacature voor secretaris en voor algemeen bestuurslid die in 2021 zal worden ingevuld, zodra ontmoeting weer mogelijk is en de bestuurder ook duidelijkheid heeft over de te varen koers.

Gezien de kleine omvang van de organisatie kiest Stichting het Veem Theater voor een bestuur-model boven een raad-van-toezicht-model. Dit model wordt elke vier jaar geëvalueerd en is in 2016 bij het schrijven van het ondernemingsplan 2017-2020 voor het laatst gebeurd. Het bestuur van de stichting houdt toezicht. Het beleid wordt bepaald door de directie in samenspraak met bestuur. De directie voert het beleid uit. Na aantreden van de nieuwe bestuursleden, zal het model opnieuw getoetst worden.

De stichting onderschrijft de principes van de Governance Code Cultuur. Er waren in 2020 vijf bestuursvergaderingen, hierin werden onder meer de jaarrekening en het jaarverslag van 2019 goedgekeurd. Veel aandacht ging dit jaar ook naar het herschikken van de organisatie i.v.m. COVID-19 en daarnaast werd onderling in het bestuur aandacht besteedt aan het ziekteherstel en detacherings-traject - van de voormalig algemeen en artistiek directeur.

Eén vergadering werd door de directie niet bijgewoond, zoals de Governance Code Cultuur voorschrijft. Bestuursleden verrichten hun werkzaamheden onbezoldigd. Bestuursleden worden benoemd door het bestuur voor een periode van ten hoogste vier jaar, na afloop waarvan zij nog eenmaal onmiddellijk herkiesbaar zijn voor nog een periode van vier jaar. Er is een rooster van aftreden dat eveneens waarborgt dat niet alle bestuursleden tegelijkertijd aftreden.

<i>Naam</i>	<i>Functie</i>	<i>Termijn</i>	<i>Uiterste aftreeddatum</i>
Elisabeth van der Velden-Koot (Liesbeth Koot)	Voorzitter	Eerste termijn	4-11-2027
Vevi van der Vliet	Penningmeester	Eerste termijn	27-06-2027
Bram de Jaeger	Bestuurslid	Tweede termijn	11-5-2024

Team en organisatie

In de aanloop naar het nieuwe kunstenplan is veel aandacht gegaan naar de opbouw van de organisatie. We hebben na het 100 Dagen Huis en transformatie met 10×10 steeds meer uren weten mogelijk te maken richting het nieuwe kunstenplan, zodat de organisatie vanaf 2021 opnieuw het hele jaar door in bedrijf kan zijn: we willen makers en publiek continuïteit kunnen bieden.

Voor de nieuwe kunstenplanperiode vanaf 2021 hebben we nu een basis kunnen realiseren om ons vervolgens klaar te kunnen maken voor de grootste uitdaging: die van de realisatie van structurele ondersteuning van kunstenaars, waarbij we met met trajecten wensen te werken in plaats van projecten. Doordat Veem geen kans maakte op structurele landelijke support, vraagt het extra input en creativiteit om dit mogelijk te maken. De gewenste continuïteit is een uiting van duurzaamheid. Tevens willen wij de kunstenaars volgens de Fair Practice waarden kunnen verbinden. We stellen daarom opnieuw kwaliteit boven kwantiteit. Zodat we ieder traject, de juiste tijd, aandacht en ruimte kunnen bieden.

Het team van 2020 bestond uit; Marga Kroodsmā (algemeen en artistiek directeur), Martha van Meeġen (zakelijk leider), Gijske Muijsēr (Hospitality, Ticketing, Bureau), Pablo Fontdevila (coördinatie techniek), Andrea Lentink (marketing en communicatie tot februari), Femke de Graaf (marketing en communicatie vanaf maart) Karlijn Hemmer (productie), Isobel Dryburgh (Audience, City, Context) en Lies Mensink (Audience, City, Context). Een totaal van 5,4 fte.

Fair Practice Code

Stichting Het Veem Theater hanteert de Fair Practice Code en geeft daar de volgende invulling aan;

Solidariteit

Iedereen met wie Veem House werkt krijgt CAO conform betaald en freelancers krijgen de ZZP'ers toeslag. Dit jaar hebben we voor de freelancers (van kunstenaar tot teamlid) de voorwaarden enorm kunnen verbeteren, we zijn gecommitteerd om hieraan te blijven werken de komende jaren. In 2020 hadden we geen plek voor een stagiair. We vinden het van groot belang dat een stageplek ook daadwerkelijk een leerplek is en deze persoon dus ook in opleiding is en voldoende begeleiding krijgt. In de focus op de ontwikkeling van het kernteam, was hiervoor nu niet de juiste aandacht. De regelmatige aanbiedingen van afgestudeerden die we krijgen om bij ons voor niets te werken, slaan we af. We zetten ons met anderen in om gezamenlijk een sterk veld te vormen. We nemen veelvuldig deel aan denksessies en debatten over de mogelijkheden van het veld, waar het naartoe zou moeten en we faciliteren, organiseren of initiëren deze zelf waar nodig.

Transparantie

Veem House probeert zo transparant mogelijk over de bedrijfsvoering te zijn en hierin met partners en kunstenaars zoveel mogelijk te delen, zodat beslissingen die gemaakt worden zo inzichtelijk mogelijk zijn. We dragen de Fair Practice Code overtuigd uit en delen ook onze vragen hierover en waar we tegen aanlopen. We vinden het belangrijk om onze kennis te delen; vooral in een-op-een gesprekken met kunstenaars. Ook met kunstenaars die niet perse werkzaam zijn bij het Veem, delen we inzichten.

Duurzaamheid

Door de precare financiële situatie van de stichting zijn dienstverbanden de afgelopen jaren steeds meer afgenomen en het aantal freelancers toegenomen. Met de transformatie naar 10X10 zijn de voorwaarden waarop mensen freelance bij ons werken verbeterd. We kunnen duurzamere relaties voor langere tijd aangaan met onze freelancers. Daarin spreken we duidelijke tijdlijnen af, waardoor alle partijen op de hoogte zijn van de afspraken en daarin verwachtingen kunnen scheppen. We vinden het zeer belangrijk dat we als projectorganisatie blijven kijken hoe duurzaamheid in zo'n organisatie vormgegeven kan worden. We voeren samen gesprekken over wat het betekent in deze tijd te freelancen en welke uitdagingen dat met zich mee brengt. Veem House committeert zich eraan om met teamleden een langere lijn uit te zetten en kijkt hoe groei en ontwikkeling te stimuleren en faciliteren. Zo voert de directie functioneringsgesprekken die reflecteren op wensen en kansen voor de ontwikkeling (eventueel bij Veem House, maar ook bij andere opdrachtgevers).

Diversiteit

Diversiteit en daarbij inclusiviteit is een uitgesproken aandachtspunt geworden voor Veem House in hoe we onze organisatie vormgeven. In lijn met ons programma zien we het als een commitment aan het proces van dekolonisatie. We onderschrijven de Code Culturele Diversiteit en qua programma, publiek, personeel en partners hebben we dit jaar opnieuw vooruitgang geboekt, zij het in kleine stappen. Vanuit het besef dat we niet alles zelf kunnen bedenken, nodigen we actief andere stemmen uit o.a. door co-curatie. We produceren en programmeren daarnaast niet-Eurocentristische verhalen (zoals Ogutu Muraya en Paula Chaves), wat direct invloed heeft op het publiek en, meer indirect, op onze organisatie. In de organisatie volgen we trainingen en we proberen een afspiegeling van onze internationale, openminded en genderfluïde community te vormen zodat iedereen zich thuis voelt.

Vertrouwen

We werken vanuit de keuze voor kwaliteit en gaan zo zorgvuldig mogelijk om met vermelding en eigenaarschap. Makers zijn en blijven eigenaar van hun project, Veem House is er om hen te ondersteunen. We creëren een veilige werksfeer waar het mogelijk is om te falen, om even afstand te nemen, om te kunnen experimenteren. We zijn als horizontale kleine organisatie open en benaderbaar voor ieder teamlid of freelancer betrokken bij een project.

Veem

In de kunstenplanperiode 2017-2020 ontving de Stichting jaarlijks 180.000 euro (geïndexeerd) subsidie van het Amsterdams Fonds voor de Kunst. Dit was gedurende vier jaar een belangrijke basis van het huis en het garandeerde continuïteit voor activiteiten op kleine schaal. Toen we in 2020 binnen het format van 10X10 verder opereerden, werden andere inkomsten essentieel. Door het wegvallen van activiteiten door de COVID-19 pandemie werd het lastig om subsidies voor deze activiteiten te werven. Schakelen en alert handelen is voor Veem House als organisatie niet vreemd. Hieronder zetten wij verder uiteen hoe de financiële situatie in 2020 is geweest.

Jaarrekening

Voor de jaarrekening worden twee begrotingen gebruikt. Allereerst de herziene begroting voor de kunstenplanperiode 2017-2020 zoals in oktober 2016 bij het AFK is ingediend, opgesteld door de voorgaand zakelijk leider. In 2016 was veel over het 100 Dagen Huis nog onbekend, tijdens de reorganisatie begin 2017 is deze begroting nogmaals fundamenteel herzien voor alle jaren van het kunstenplan. De realisatie kan in vergelijking met deze begroting dan ook vertekend zijn. Vandaar dat een tweede begroting voor 2020, opgesteld in april met de wetenschap van COVID-19 en goedgekeurd door het bestuur, is toegevoegd aan de jaarrekening om een beter beeld te krijgen.

Fondsenwerving

BankGiro Loterij fonds heeft een zeer belangrijke rol gespeeld bij de continuering van 10X10; zij waren het die opnieuw met ons mee sprongen en ja zeiden tegen onze plannen met 20.000 euro ondersteuning. Door een continue gesprek vanaf 2017 konden wij in 2020 weer op een bijdrage van BankGiro Loterij fonds rekenen. Wij zetten momenteel het gesprek voort in 2021. Andere belangrijke steun voor meerdere projecten verkregen wij onder meer van het Fonds Podiumkunsten en Europese subsidie in het kader van het Life Long Burning netwerk waar wij onderdeel van uitmaken.

Daarnaast hebben wij in tijden van COVID-19 gebruik kunnen maken van de generieke steunmaatregelen zoals de TOGS (Tegemoetkoming Ondernemers Getroffen Sectoren COVID-19) en de NOW 1 (Noodmaatregel Overbrugging voor Werkgelegenheid) regeling. Uiteindelijk heeft Veem House geen gebruik kunnen maken van de NOW regeling, aangezien subsidies meetellen als inkomsten waardoor Veem House niet voldoet aan de eis om minimaal 20% inkomstenverlies te behalen ten opzichte van dezelfde periode in 2019. Daardoor is er ook besloten om niet voor de 2e of 3e NOW regeling aan te vragen. Tegen het einde van het jaar vonden wij grote steun bij de Gemeente Amsterdam met de eenmalige noodsteunsubsidie 2020. De coulance in bezoekersaantallen die meerdere fondsen hebben uitgesproken bij de uitbraak van de pandemie heeft ons tevens geholpen.

Exploitatieresultaat

Het uiteindelijke exploitatieresultaat dit jaar komt uit op een negatief resultaat van 19.693 euro.

Te zien is dat ten opzichte van 2019 en de AFK-begroting de beheerslasten in 2020 hoger zijn uitgevallen. De beheerslasten personeel zijn opgebouwd uit kosten voor algemene en artistieke directie en zakelijke leiding én de kosten voor de eerdere algemene en artistieke directie die vanwege een ongeval en noodzakelijk herstel afwezig is sinds juni 2018. De kosten zijn mede hoger uitgevallen door de keuze om loon voor 100% uit te betalen aan de zieke werknemer. Conform Wet Poortwachter na langdurige ziekte ligt het percentage van te ontvangen ziektegeden echter op 70% van de loonkosten. Eveneens zijn de lasten hoger uitgevallen door meer uitgegeven uren algemene en artistieke directie en zakelijke leiding

House for Performance

rondom het opstellen en indienen van het kunstenplan 2021-2024 in januari 2020. De beheerslasten materieel zijn lager uitgevallen ten opzichte van 2019, dit is te wijden aan lager verbruik van huisvesting en bureaunkosten. Een hoge terugbetaling van de voorgeschoten energielasten mede door minder verbruik tijdens de COVID-19 pandemie. Door de COVID-19 pandemie was er eveneens minder inkoop van kantoorartikelen. Echter zijn de schoonmaakkosten en de gemaakte kosten voor extra hygiënische maatregelen hoger uitgevallen dan begroot. Bij de activiteitenlasten is te zien dat de personeelskosten omhoog zijn gegaan ten opzichte van 2019, doordat het 10X10 programma begin 2020 gelijk van start ging ten opzichte van twee programma's in 2019. De activiteitenlasten personeel zijn lager dan beoogd in de AFK begroting, mede door de lockdowns en een aantal programma's die daardoor niet hebben kunnen plaatsvinden. De materiële lasten zijn om diezelfde reden lager uitgevallen in 2020. Daarnaast is het verschil van gerealiseerde personele en materiële kosten ten opzichte van de jaarbegroting opmerkelijk, veel artiesten die tijdens het programma hun werk tonen factureren de afgesproken uitkoopsom op ZZP basis in plaats van als entiteit voor het geheel. Een groot onderdeel van de lager uitvallende marketinglasten zijn ook onderdeel van de activiteitenlasten materieel, door minder daadwerkelijk uitgevoerde activiteiten zijn de kosten voor het promoten van deze activiteiten ook lager uitgevallen. In conclusie is in de jaarrekening duidelijk terug te zien wat de gevolgen zijn geweest van de COVID-19 pandemie voor Veem House. Wij hopen met de hogere toekenning van het AFK van 270.000 euro per jaar in de kunstenplanperiode 2021-2024 verder te kunnen bouwen aan de versteviging en het inbouwen van tijd, ruimte en aandacht in de organisatie en voor onze makers.

Eigen vermogen

De algemene reserve was bij aanvang 2020 65.075 euro. Dit zal bij aanvang 2021 een bedrag van 45.382 euro zijn. Een bedrag van 4.000 euro zal worden toegevoegd aan de bestemmingsreserve voor de MOP (Meerjaren Onderhoudsplan). De MOP reserve is gebaseerd op de kosten die jaarlijks worden uitgegeven. In 2020 waren de begrootte kosten voor onderhoud 18.500 euro waarvan 14.000 euro zijn uitgegeven. Hierdoor blijft een bedrag van 4.000 euro over die de bestemming van de MOP krijgt. Doordat we een ondernemende en producerende instelling zijn, lopen we extra risico. Daarom zijn stevige eigen reserves van groot belang. Wij zijn daardoor tevreden met het exploitatieresultaat dat mede door de eenmalige noodsteun van de Gemeente Amsterdam is mogelijk gemaakt. In 2021 zijn we nog zeer van fondsenwerving afhankelijk zijn om de ambities te kunnen verwezenlijken. Om de voorbereiding tijdig te kunnen starten en continuïteit te kunnen garanderen, is het kunnen nemen van risico cruciaal. Met dit exploitatieresultaat blijft de algemene reserve op een niveau waarbij we eventuele grotere tegenslagen kunnen opvangen en een gedegen voorbereidingstraject kunnen vormgeven.

Percentage eigen inkomsten

Het eigen inkomstenpercentage komt dit jaar uit op 24,8 %. Dat is een daling van 15,7 % ten opzichte van 2019. Mede door de gevolgen van COVID-19 en vele programma onderdelen die daardoor geen doorgang hebben gekregen, hebben wij in vergelijking minder eigen inkomsten behaald. Het jaar begon met een goede start met de continuering van het 10X10 programma. Door de COVID-19 pandemie zijn wij eigen inkomsten misgelopen van lockdown tot de beperkte publieksontvangst van maximaal 28 bezoekers. Gelukkig hebben we met steun van de Gemeente Amsterdam een groot gat aan recettes kunnen opvangen, dit helaas ten koste van het eigen inkomstenpercentage. De eigen inkomsten zijn opgebouwd uit recettes, publieksinkomsten in het buitenland, baten coproducties, inkomsten vanuit horeca, indirecte opbrengsten vanuit verhuur zaal en detachering medewerkers, publieke middelen en bijdrage van private fondsen.

‘Support Veem House, donate a building block’

Tijdens de eerste lockdown kon het beoogde nieuwe Huisgenotenprogramma niet worden opgestart. Dit is inherent gelinkt aan de activiteiten die Huisgenoten kunnen bezoeken. Die waren er op dat moment niet. Het idee ontstond om in plaats daarvan een solidariteitsactie op te zetten om Veem House te supporten in de vorm van het aanschaffen van een ‘building block’ om zo ons verder te kunnen helpen aan het opbouwen van ons huis. In totaal zijn er 15 ‘building blocks’ a 10 euro verkocht, een totaal van 150 euro aan donaties. Wij zijn de donateurs zeer dankbaar voor hun support.

Liquiditeit en solvabiliteit

Er is een percentage van 48,1 % vreemd vermogen ten opzichte van het totale vermogen. Qua solvabiliteit kan men er dus vanuit gaan dat de organisatie haar vreemd vermogen op de lange termijn terug kan betalen. De liquiditeit ziet er eveneens goed uit, namelijk een ratio van 1,9. De prognose is dan ook dat de organisatie op korte termijn aan haar betalingsverplichtingen kan voldoen.

Gebouw en meerjaren onderhoudsplan (MOP)

De zaal van Veem House zit op de derde verdieping van een verzamelgebouw van kunstenaars en creatieven genaamd Werkgebouw Het Veem. Voor het onderhoud van het gebouw wordt zorg gedragen door de vereniging die eigenaar is van het gebouw en van welke Stichting Het Veem Theater lid is. Voor het onderhoud van de kantoorruimte en de theatterruimte is Veem House zelf verantwoordelijk.

Door de uitbraak van de COVID-19 pandemie begin 2020 lag de focus allereerst op het verschuiven van activiteiten en zorg dragen voor de makers die daarbij betrokken waren, daardoor kwam het geplande onderhoud pas later in het jaar op gang. In 2020 zijn er anders dan gepland in het onderhoudsplan aanpassingen gedaan aan het kantoor en de theaterzaal in verband met COVID-19 zoals bewegingssensoren voor het licht in de foyer en op kantoor. Daarnaast werden papieren handdoek dispensers in de foyer, op kantoor en in de kleedkamer opgehangen. Anders dan voorgaande jaren is er besloten niet de zaal te verven of de vloer te schuren en lakken. Mede door de lockdowns waardoor het gebruik van de zaal minder was, wilden we de zaal in de tijden dat we weer geopend waren optimaal gebruiken voor het ontvangen van publiek. Wel zijn door het thuiswerken, voor het eerst in jaren de muren van het kantoor weer vers van een laagje wit voorzien. Conform planning zijn ook alle bureaustoelen en bureaus vervangen. Deze zijn conform ARBO wetgeving en na uitvoerig consult met Desko Kantoormeubelen aangeschaft. De bureau's kunnen in hoogte versteld worden en vaste hoogtes voor de juiste zit- of stahoogte kunnen worden opgeslagen in het geheugen. Zo heeft iedereen in het team zijn eigen werkplek zodra werken op kantoor weer mogelijk is. In 2020 is tevens een nieuwe lichttafel aangeschaft, de oude ETC lichttafel was verouderd en stond gepland om vervangen te worden. Deze oude tafel doen we echter niet weg, maar wordt als back-up of in geval van verhuur gebruikt in de zaal.

Voor 2020 hebben wij nu gebruik kunnen maken van in 2019 opgestelde MOP, in samenwerking met Marron B.V. De gemaakte MOP geeft houvast voor het onderhoud dat gepleegd moet worden. In de ingediende begroting bij het AFK staat jaarlijks een bedrag van 18.500 euro opgenomen voor de MOP. We hebben dit bedrag in 2020 aangehouden. In totaal is hiervan 14.500 euro besteed. Dit betekent een positief resultaat van 4.000 euro. Dit bedrag wordt toegevoegd aan het saldo van de bestemmingsreserve voor de MOP. Momenteel voldoen alle onderdelen aan het minimale conditieniveau 3 volgens NEN 2767.

Begroting 2021		
Baten		Begroot 2021
A	Opbrengsten (subtotaal)	€ 147.595,00
	Directe opbrengsten	
	1. Publieksinkomen totaal	€ 55.345,00
	2. Sponsorinkomsten	€ 4.500,00
	3. Overige inkomsten	€ 61.250,00
	Indirecte inkomsten	€ 26.500,00
B	Bijdragen (subtotaal)	€ 590.000,00
	1. Bijdrage AFK Kunstenplan	€ 270.000,00
	2. Overige bijdragen publieke middelen	€ 195.000,00
	3. Bijdrage uit private middelen	€ 125.000,00
	Som der baten	€ 737.595,00
Lasten		Begroot 2021
C	Beheerslasten (subtotaal)	€ 259.589,00
	1. Beheerslasten personeel	€ 168.284,00
	2. Beheerslasten materieel	€ 91.305,00
D	Activiteitenlasten (subtotaal)	€ 478.006,00
	3. Activiteitenlasten personeel	€ 330.590,00
	4. Activiteitenlasten materieel	€ 147.416,00
	Som der lasten	€ 737.595,00
	Jaarsaldo	€ -

9 SLOT WOORD

House for Performance

Als we terugkijken op ons vierjarige kunstenplan, kunnen we zeggen dat de flexibiliteit van Veem House zowel de kracht als ook de uitdaging was. Het waren vier jaren volop paradoxen met een langgestrekt verlangen naar meer continuïteit. We kunnen gerust stellen dat het team en bestuur van Veem House daadkracht heeft getoond.

Vanuit een door subsidiekorting en Fair Practice voortkomend statement van het 100 Dagen Huis, naar een onbedoeld succesverhaal ondanks het feit dat we 265 dagen gesloten waren, naar de onvoorziene omstandigheid van het plots wegvallen van de directie midden in deze transformatie, naar een nieuwe beweging richting care en continuïteit met 10X10, naar een haperend en zorgelijk jaar vol COVID-19 maatregelen. Dankzij het fragmentarische karakter van 10X10 ontsprongen we soms net de dans en konden we alsnog tussen de lockdowns door programma's ontplooiën.

Tijd, aandacht, ruimte, ontmoeting en samenwerking - laat staan OPEN zijn - zijn essentieel voor de artistieke praktijk. Deze ervaring vormt de basis voor alle nieuwe planvorming van Veem House. Het werken met co-curatoren en herkenbare cycli in het nieuwe kunstenplan vloeit voort uit deze ervaring.

Het nieuwe kunstenplan schreven we al in 2019. We hadden toen niet voorzien dat onze roep om tijd, ruimte en aandacht, zo'n andere betekenis zou kunnen krijgen. Die drie pijlers blijven fier overeind staan in onze toekomstige aanpak als (t)Huis voor ontwikkeling.

10X10 gaf de mogelijkheid om met een terugkerend maandelijks ritme te werken. Om thema's uit te diepen en herkenbare formats te ontwikkelen. Om verbindingen te leggen en te behouden en om het team te bouwen waarmee we weer continuïteit aan makers en publiek willen bieden. We blijven met een maandelijks ritme werken, waarin we gemiddeld drie weken de zaal en studio beschikbaar stellen voor onderzoek, repetities en proces en waarin we gedurende één week context creëren bij dit werk, andere stemmen uitnodigen, performances presenteren en discours en interactie mogelijk maken.

10X10 heeft ons de mogelijkheid gegeven te experimenteren met het binnenhalen van andere stemmen. Met het spiegelen en bevragen van onze werkwijze. Wij gaan door met het co-cureren vanuit diezelfde gedachte: dat het ons scherp houdt en ons als huis de mogelijkheid biedt een open vizier te houden. We gaan door met een thuis te creëren voor dialoog, beweging en interdisciplinariteit. Een plek waar experiment de ruimte krijgt, waar ongemakkelijke ontmoetingen en gesprekken worden gefaciliteerd, omdat we er zorg en aandacht aan besteden.

Onze bezettingsgraad was voor de lockdown 72%. En hoewel wij minder publiek konden ontvangen na de lockdown en allerlei afstandelijke veiligheidsmaatregelen moesten hanteren, steeg deze naar 86%.

We bouwen voort op de pijlers tijd, ruimte en aandacht. Het geeft ons de kans duurzaam te investeren, te kunnen groeien en weerstand op te bouwen voor die keren dat we moeten kunnen reageren op onverwachte omstandigheden of kansen die we niet kunnen laten liggen. Zonder de gezondheid of passie die daaraan ten grondslag ligt uit te putten.

We zijn realistisch. 2020 heeft een zware wissel getrokken op ieders persoon en de financiële situatie van kunstenaars en het veld in het algemeen. Als we naar Veem House kijken zien we dat de eigen inkomsten gedaald zijn en wij verwachten dat deze noodzakelijke inkomsten, ook in 2021 lager zullen uitvallen vanwege weg te vallen activiteiten en mogelijkheden.

Onze missie drijft ons voort. We bouwen verder en gaan daarbij nog meer de samenwerking aan. Zoals met de partners van het (in ontwikkeling zijnde) netwerk GREENHOUSE (Nicole Beutler Projects, Keren Levi | Neverlike, BAU Dance & Performance Amsterdam, Boogaardt/VanderSchoot en Veem House for Performance).

We gaan op zoek naar investeerders in ongemak, radicale verbeelding, andere perspectieven en experiment. We willen financiering vinden en relaties verder uitbouwen en onderhouden, zodat we vanaf het nieuwe kunstenplan in 2021 weer het hele jaar door een bloeiend en levendig productiehuis zijn midden in de stad, met de stad, in de wereld.

En we hopen dat de overheid de komende jaren ruimte zal creëren voor de culturele sector. Wij zullen daarop het voorbeeld volgen en ook dit voorbeeld trachten te geven. Want we zien een kwetsbare sector met kwetsbare kunstenaars. We sluiten daarom af met de meest gebruikte afsluiting tijdens de eerste lockdown:

Take care.

Audience members leaving Veem House © Bas de Brouwer

10
BIJ
LAGEN

Publicatie	: het Parool	Regio	: Nederland
Datum	: 18 jun 2020	Frequentie	: 6x per week
cm2	: 102	Oplage	: 78.750
Pagina	: 15	Advertentiewaarde	: €698,00

DE SMARTPHONE-
GENERATIE

In coronatijd is de gemiddelde schermtijd omhoog geschoten. Nooit eerder was het zo handig om in het digitale tijdperk te leven; je kon even facetimen, bellen of housepartijen met je oma, vrienden of collega's om het gemis van een fysieke ontmoeting te verzachten. Hoe beïnvloeden digitale media onze interacties en mens-zijn in een post-digitale wereld? Abdullah El Ali, onderzoeker bij het Centrum Wiskunde & Informatica, en Miriam Rasch, essayist en onderzoeker voor het Institute of Network Cultures, bespreken deze onderwerpen naar aanleiding van de voorstelling *I, Phone* van Rob Smorenberg. Hierin meandert Smorenberg door het leven van de digitale mens via fysieke etudes: van scrollen,

swipen en tappen tot een intieme Tinderdate. Hij werd geïnspireerd door de werken van de 20ste-eeuwse theatermaker en mime-speler Étienne Decroux, die een bijzondere plaats inruimt voor sociaal-economische figuren. Deze tonen het dagelijks handelen van de mens van toen; hout schuren, wijn drinken, een grapefruit pakken. Decroux destilleert uit dit handelen een poëtisch, bewegend mensbeeld. In *I, Phone* vertrekt Rob Smorenberg vanuit hetzelfde principe en zoomt in op de gadget van de 21ste eeuw die ons handelen zo fundamenteel heeft veranderd. Op 19, 20 en 21 juni zijn er in Veem drie presentaties te zien als voorproefje van *I, Phone*, die in de zomer van 2021 in première gaat. Vandaag gaan de deuren van Veem open voor het publiek, na een sluiting vanwege corona van meer dan honderd dagen. Het programma staat in het teken van try-outs. De start is een wendag met performance interventies van Maarten Heijmans en Anthony van Gog en een drankje. **Dianne Bleeker**

I, Phone gaat in de zomer van 2021 in première en is een coproductie van Theatergroep De Warme Winkel en Veem House for Performance.

Antonia Steffens, Veem House for Performance
An Attendee

INTEGERE AANDACHT VOOR DE ZIEL VAN DE DINGEN

Fransien van der Putt
30 november 2020

Gezien op 26 november 2020, Veem House for Performance, Amsterdam

Het laatste maandelijks 10-dagen programma van het Veem House for Performance opende dit weekend met *An Attendee* van Antonia Steffens. Met een vriendelijk gezicht, zittend aan het einde van de vloer, wacht ze haar publiek op. En nadat het zeer beperkt aantal toeschouwers aan drie kanten van het speelvlak een eenzame stoel heeft opgezocht en iemand nog haastig zijn handen inspuist om daarna een bril op te zetten, laat ze haar lichaam langzaam achterover zakken en wordt het heel stil in het Veemtheater.

Een schilderij ligt daar uitgespreid, een vuilwitte vloer als canvas met daar omheen een diepbruin glanzende, houten vloer als lijst. Onder de stoelen tegen de muur aan mijn overkant ligt een fluorescerend roze strip tegen de plint. Het roze komt terug op de vloer, waar naast het lichaam van Steffens nog een aantal platte vormen liggen, van zacht blauw en zacht geel piepschuim en een wat dieper geel plastic. Daaronder. Laagjes en rechthoeken, die ook bedden en matjes zijn. En een schilderij in een schilderij – een wit vel waarop roestbruine gedroogde bloemen liggen en wat felroze vormen zijn getekend, als wonderlijke schaduwen daaronder. Zelfs de vaas is daar voor het stilleven. Alleen een platte, vierkante baksteen valt enigszins uit de toon.

Wanneer Steffens in beweging komt, gaat haar aandacht naar de hele ruimte. Haar blik en lichaam, de armen tastend voor zich als voelsprietten op zoek naar de energie van voor het oog onzichtbare stralen en golven, lijken de hele ruimte te omhelzen, daar in te willen opgaan. Een lopend ingezette achterwaartse borst crawl suggereert een andere tijd, terug, of naar binnen. Enkele losse tonen benadrukken het staccato aan dit voelen.

Geen verband wordt gezocht of gesuggereerd. Eerder worden de randen van waarneming en duiding onderzocht. Meta-theater, materiaalonderzoek, proberen aan te raken wat in potentie aanwezig is, maar zich niet per se onmiddellijk aan de waarneming prijsgeeft. Een prachtige duik naar de vloer herinnert aan de introductietekst, waarin Steffens schrijft dat *An Attendee* gaat over hoe de 'menselijke soort' zich verhoudt tot de gronden van zijn bestaan. Of eigenlijk misverhoudt, vanwege de kloven en gaten die die relatie kenmerken.

'The ground and performer appear to alter one another to find details and fractures of missing links, information and memory.' In de krochten van de westerse cultuur verbinden verzet en ecofeminisme zich met fascisme en kapitalisme, schrijft ze. Het zijn grote woorden, en ze verhouden zich moeilijk tot de intense aandacht die Steffens heeft voor de dingen om haar heen, de menselijke maat die ze daarmee genereert, of zelfs deconstrueert door zich over te geven aan het niveau van de dingen. Platte, oude, verdorpe en gebroken dingen, die als waardevolle objecten zijn opgesteld in een meer dan levensgrote assemblage.

Een voor een benadert Steffens de verschillende objecten en speelt met de dingen, doet kleine experimenten, vraagt zich af, hult zich in, onttrekt zich over en laat gaan. Sommige voorwerpen krijgen door de interactie meer betekenis, maar als scène zijn ze slechts een aanzet, de vraag blijft steeds wat treedt hier nu op met wat?

Dat kan ver gaan, bijvoorbeeld wanneer Steffens haar linkerarm in bedwang houdt wanneer die een hitlergroet lijkt te doen. Maar liggend op de vloer, op een piepschuimen bedje waar ze zojuist een takkenbos te slapen heeft gelegd, werkt de scène eerder bevreemdend. Een secuur dansje met een gebroken vaas eindigt in een dialoog. De vaas vraagt haar haar naam te zeggen. *'Say my name, say my name. You actin' kinda shady'* gaat er door mijn hoofd, en nu ik dit schrijf denk ik: verzet, verraad en kapitalisme?

Met haar aandacht maakt Steffens van de objecten gestalten, en plaatst ze die naast zichzelf als performer, zonder een specifieke dramatiek op te roepen, laat staan een narratief. In plaats daarvan bezwangert ze het stomme van de dingen met menselijke rusteloosheid, vragen, en verwijzingen, verschillende geaardheden zou je ook kunnen zeggen.

Het spel met referenties wordt bij Steffens alles behalve een quiz. Geen moment probeert zij haar publiek met kennis en complexiteit om de oren te slaan. Maar *An Attendee* heeft wel iets van een puzzel met een paar hele grote stukken, die moeilijk bij elkaar passen.

Steffens doet denken aan een poppenspeler, maar in plaats van herkenbaar protagonisten (menselijke of dierlijk figuren, een wolk of de zon) zijn het dingen die ze beweegt en – zoals ze claimt – zich door hen laat bewegen. De aandacht heeft iets van devotie en het katholieke gebruik van staties. Bij Steffens ontbreekt iedere verwijzing naar religie, waar het de grote monolithische godsdiensten betreft, maar de transformatie waar ze toe aanzet in haar subtiel optreden heeft zeker iets van animisme.

Zaals bij veel hedendaagse choreografen gaat het werk van Steffens veel meer over hoe wij kijken en aandacht geven, dan dat het over vette of expressieve dansje gaat. Het stelt vragen bij de arrangementen in onze wereld, en hoe historische, politieke en maatschappelijke gronden blijven doorklinken en natrillen in onze lichamen, hoe ze gevoel en handelen meebepalen, zonder dat we ons daar altijd van bewust (willen) zijn.

Dwars door de angst de ziel van dingen terugzoeken (in plaats van de angst die ziel te laten opvreten, zoals Fassbinder het zo mooi formuleerde voor zijn film uit '74, met de ondertitel *Alle Tieren heissen Ati*) is kennelijk iets dat met het lichaam moet gebeuren, als een knooppunt van krachten, imprints en drives, regimes en gedrag, als ding tussen de dingen. Het vergt een zekere afstand van wil en verlangen, van weten en beheersen, al die al te menselijke eigenschappen waar volksmensen goed weg mee weten.

Geduld lijkt een ander devies van Steffens, gezien de manier waarop ze tijd neemt en niet toegeeft aan het produceren van makkelijke praatjes en plaatjes. Ze houdt integer vast aan haar onderzoek en vrijheid als kunstenaar, terwijl ze met kleine grapjes ook haar eigen, centrale rol relativerend.

Als toeschouwer wilde ik de relatief korte voorstelling meteen nog wel een keer opnieuw zien, om nog rustiger te kijken, als in een kruisiging tussen museum- en theatersetting. Wel de stoel om te zitten, maar niet het entertainment waar ik al de hele dag mee wordt doodgegoid.

Keerthi Basavarajiah, die samen met Steffens het laatste 10x10 programma van dit jaar samenstelde, zegt in een [interview](#) op de website: *'carrying movement without having the burden of a specific form, specific aesthetics or certain ways'*. Uiteraard was alles afgelopen weekend reeds lang uitverkocht, maar voor deel twee van het programma (Matthew Day, Nico Roses en een kunstenaarsgesprek op 2 december) waren er op het moment van uploaden nog kaarten beschikbaar.

Co-curatie zal een terugkerend onderdeel vormen van de werkwijze van het Veem House for Performance. Een broodnodige zaak, wil Amsterdam ruimte houden en een uitvalsbasis blijven voor experimentele, hedendaagse theaterkunst, 'om zo nieuwe perspectieven in de interne structuren in te bedden'. Over die interne structuren is het laatste woord nog niet gezegd.

Foto: Paulina Prokop

Het Parool

Plus Achtergrond

Veem House for Performance vroeg aan kunstenaars: wat heb je nodig?

Wat heb je nodig?, vroeg *Veem House for Performance* aan kunstenaars en freelancers na het sluiten van alle theaters. Een relevante vraag in de culturele sector, waar Veem zelf nog worstelt met het antwoord.

Anne van de Wetering 30 mei 2020, 21:00

Mimer en performer Rob Smorenberg werkte tijdens de lockdown in zijn eentje in het theater aan zijn voorstelling '2020', over manieren waarop mensen bewegen. Dit diagram is gemaakt tijdens zijn residentie bij Veem. BEELD ROB SMORENBERG/VEEM

Al voor alle theaters in één klap gedwongen stilvielen om de verspreiding van het coronavirus tegen te gaan, wist Veem House for Performance hoe dat gaat, de deuren sluiten. In 2017 transformeerde Het Veem zichzelf tot het 100 Dagen Huis: het is nog maar 100 dagen per jaar open en valt daarna stil.

De maatregel volgde op subsidietoekenningen waarbij een derde van het gevraagde budget gehonoreerd werd. Een derde van het budget betekende een derde van de activiteiten, besloot Veem toen: kwaliteit boven kwantiteit.

“Toen we in maart de deuren wegens corona moesten sluiten, wisten we inderdaad wat te doen,” vertelt directeur Marga Kroodsmas. “In contact blijven met de mensen om ons heen. Vooral niet gaan overproduceren en transparant zijn over wat we wel en niet weten.”

Ondanks die voorsprong moest ook Veem zijn plannen ineens aanpassen. “We waren net ons nieuwe concept van 10x10 aan het uitrollen. In plaats van 100 dagen achter elkaar, gaat het huis nu tien keer tien dagen verspreid over het jaar open. In die tien keer tien dagen vertellen we het verhaal van Veem nu en in de toekomst. Om zo weer toe te bouwen naar continuïteit. Corona is nu een van die verhalen, dat zet ook weer aan tot denken. Omdat het een flexibel concept is kunnen we daar makkelijk op insprijnen.”

Oliebollen

Het 100 Dagen Huis was een statement, maar geen oplossing. Stilvallen betekende noodgedwongen inleveren van continuïteit. Kroodsmas: “Ter afsluiting van het tweede 100 Dagen Huis stonden we eind 2018 buiten op straat met een oliebolbrunch. Een mevrouw uit de buurt liep langs en vroeg wat dat hier allemaal was. Zij werd enthousiast en wilde graag langskomen, maar wij gingen net weer dicht. Ik kon haar toen alleen inschrijven voor onze nieuwsbrief, zodat ze zou weten wanneer we weer open zouden gaan. Dat frustreerde me, want zulke verbindingen wil je juist opbouwen. Ook de website ging letterlijk op zwart. Een mooi conceptueel statement, maar voor iemand die op zoek is naar informatie onhandig.”

Veem is meer dan een theater of productiehuis. De instelling doet voortdurend openlijk zelfonderzoek naar wat een huis voor dans en performance kan zijn. “

Als instituut zijn we zelf een soort freelancer. We moeten voortdurend bijschakelen, aanpassen. Alle ingrediënten zijn er nu voor de toekomst, waarin Veem een huis is voor gesprek, het opdoen en brengen van nieuwe perspectieven. Daarbij willen we wel een structuur bieden, zowel aan makers voor het huis als aan het team. Ons nieuwe aanvraag voor het volgende Kunstenplan gaat dan ook vooral over tijd, ruimte en aandacht. We hebben tegen elkaar gezegd: dit doen we niet nog een keer. Het is niet zo dat we een begroting neerleggen en dat we met een derde daarvan de waarden kunnen bieden die we beogen. We hebben nu precies hetzelfde bedrag aangevraagd als vier jaar geleden. Het is dus spannend.”

Interdisciplinair

Het publiek van Veem is jong, internationaal en trouw, maar staat financieel zwak; er zijn nogal wat kunstprofessionals onder. Kroodsmas: “De kunstenaar van nu is hybride en zelfstandig. Kunstenaars co-cureren programma's, creëren context bij hun werk en werken interdisciplinair. Dat zie je terug in het huis. Er werken bijvoorbeeld kunstenaars achter de bar of in de techniek, of (huis)kunstenaars zijn co-curator. We zoeken naar stemmen en perspectieven die we zelf mogelijk niet vertegenwoordigen en geven ze een plek in ons huis. Om die stemmen te faciliteren is continuïteit onmisbaar.”

Wat het publiek dan nodig heeft? Kroodsmas: “Veel mensen hadden behoefte aan ontmoetingen. Ontmoetingen van artiesten met elkaar maar ook met publiek. Sommige mensen zijn ook wel bang en willen weten hoe we het aan gaan pakken, maar het merendeel wil vooral heel graag terugkomen.”

Daarom houdt Veem vanaf juni try-outs voor het publiek én voor makers. “Het zijn een soort wendagen, waarop iedereen kan wennen om met elkaar in een ruimte te zijn en weer naar het theater te gaan. Ook voor makers zal het weer wennen zijn.”

“

Veem

”

House for Performance